

Pilvišķi (Marijam. ap.). Vasario 26 diena nedēļdieny je Pilvišķiuose "traktiernēje" kampa mirē nuo degti-

kp. tuojaus po mīšp
ribu nemažas nartu sk
us. Atidarius J. Vaillau
i susirinkimā, tapo pr
šta visiem nariem, kad
u parupinta deleģatam
ēšbūti, teatrui ir koncert
i salē, taipgi seimo seim
ms salē, po lietuvīška ba
rēra ir suklektruota ap
rīsinimū i programā
0,00 suvirimū; regimū
us, kad ušlaskytū p

Kelias. Keletas užsisia-
no. Paduota svarstyt įneši-
mai Seiman, bet pulkita se-
mandam mitingui, apsimas-
tyt gerai. Ant pabaigos pra-
sta, kad teatrališka dr-ja
atsisakė lošti teatrą iš prie-
sties, kad kun. J. Lietuv-
tikas griežtai atsiskakė S. L.
A. Seime dalyvauti ir savo
bažnytinį chorą leisti dai-
mot per minėtąjį seimą už
tai, kad tojo susivienijimo
organas niekina Dievą, ra-
tydamas mažą raide, išjuo-
kia tikėjimą ir kunigus ir t.
Už tai tautiečiai norėjo
užkelti armyderį tarp 13-tos
suopos S. L. R. K. A. narių
ir teatrališkos draugijos.
Tas jiems nepasisekė ir tea-
tr dr-ja vėl sutinka lošti.

6 balandžio buvo pavyz-
dingas pagrabas, pavyz-
džiai Vaitiekuno, kuris a.a. prigu-
tojo į kareiviską šv. Kazi-
riai su muzika atlydėjo į
bažnyčią ant mišų, ir išlei-
do ant kapinių. Žmonių
savo pilna bažnyčia. Klebo-
nas pasakė labai grandų pa-
mokslą, taip kad visiems
sveikėsi užsėdus iš akių. Kitas
pirmą sykį buvo girdėjęs
savo numirėlio grandų beno
priešimą. Ir kunigas pagy-
rė draugystę, kad savo na-
mą gražiai paliduoja.

10 kovo Antanas Kleige-
tis pasigėręs, šovė į 5-kių
savo vaiką Joną Stočkutį
tėti, kad vaikas girtuok-
liu besitrunkant žadėjo po-
sėdymą parvesti. Pataikė į
dūdiką. Kulka nesiekdama
savo, išėjo pro ausį. Klei-
geris da butų šovęs, bet kiti
pagriebė girtuoklį, apdaužė
ir suarožė, o vaiką į ligon-
inę nuvežė pasveikti. Klei-
geris 24 metų. Dvi sesutės—
sėdėvė ir girtėvė—mus
paukštinius paverčia tig-
rų, kurių neverta nei prie-
šais priskatyt, tikrai tu-
tų takais ožius vaikyt.

J. K.

BROOKLYN, N. Y.

Mūsų bažnyčioje 2, 3 ir 4
balandžio buvo labai iš-
sėdimai apvalkščiojami 40
balandžių atidai. Gražiai pa-
dėtytas altorius ir pilna baž-
nyčia žmonių klavė didelį į-
spūdį. Mūsų gerbiamais
kunigams pagelbon teikėsi
dabuti še kunigai: J. Že-
leis iš New Britain, Conn.,
J. Žindaius iš Elizabeth, N.
J., V. Staknevyčius ir kun.
M. Petrauskas iš Newark,
N. J., M. Sedydis iš Bayo-
nne, N. J., A. Milukas iš
Philadelphia, Pa., B. Mole-
vaitis iš Albany, N. Y., A.
Bogausis iš Utica, N. Y., A.
Kodis iš Central Brooklyn,
N. Y., A. Jarka, F. Wila-
nauki, A. Silvestri, A. Ca-
nari iš Brooklyn, N. Y., L.
Wysiecki, lenkų klebonas iš
Brooklyn, Pamokslus sakė
kunigai: A. Kodis, B. Žin-
daius, M. Petrauskas, M.
Sedydis ir A. Deksis. Lai-
ka mišų ir mišparų vietinis
choras labai gražiai pagiedo-
jo. Laikė mišų 9 val. giedo-
jo labai gražiai vietinės
mokyklinės vaikai ir mergai-
tės. Ispasinties išklausyta
1,200 suviršum.

Velykas perleidome gra-
žiai. Po priekėlimo Viešpa-
ties Jėzaus iš grabo buvo
gėrėseija, kurioje dalyvavo
150 baitai pasirėdžiusių mer-
gaikių su kalinis vainikais
ant galvos. Žmonių buvo
priagrudus bažnyčia. Links
ma buvo tečiaus ne visiems.
24 d. 10 mėnesio numirė Sil-
vestras Slugžda, da jaunas
vaikinas, sirgęs ilgąjį lai-
ką džiava. Paliko nuliudime
savo seserį ir kitas gimines.
25 d. 10 mėnesio numirė

Juozas Baniulis, sirgęs vos
keturias dienas plaučių už-
degimu. Paliko nuliudime
moterį, kurią tik tris mėne-
siai, kaip buvo vedęs. Lai-
dotuvės abiejų numirėlių
atsilikto antg Velykų dieną.
Amžina atilsį tegul jiems
Viešpats Dievas suteikia.

Parapijonas.

KINGSTON, PA.

Šiame laike pas mus vi-
sose dirbtuvėse dirba labai
gerai.

Nauji altoriai jau atėjo,
šių savaitę gal sustatys ir
per atvelykį busias pašven-
tinimas. Nauji aukurai, už
kuriuos užmokėta \$3,000,00
didžiai papuoš mūsų bažny-
telę.

WILKES-BARRE, PA.

Daug visokeriopų naujie-
nų pas mus buvo, bet visi
lietuviai taip užimti, kad ir
surašinėti nebebuvo kam.
Prieš Verbas per devynis
vaktarus buvo laikomi para-
pijos fairai naujosios baž-
nyčios salėje. Visi atsilau-
kiusieji gėrėjosi erdvia sale,
nors da neišpaigta. Fairams
buvo parinkta gražių daiktų.
Biznisėjo puikiai. Pelną
pasidarė apie du tukstančių
dolerių. Patįs brangiausi
daiktai tapo neišleisti, tātai
neužilgo vėl per tridienę bus
lietuviškas jomarkas.

Balandžio 12 d. palaido-
tas Andrius Revuta, 45 me-
tų senumo. Paliko moterį ir
4 vaikučius našlaičiais. Na-
bašnikas gimęs Ponkiškių
kaime, Kalvarijos pav., Su-
valkų gub. Mirė kasyklų
džiava.

Ketverge prieš Velykas
kasyklose anglis paldama
sulaužė Petru Aeevičui ko-
ją. Mirtis negresia, bet kaip
bus su koja nežinia. Serge
Meray ligonbutyje.

P. Vineas Kvietkauskas,
vienas seniausių lietuvių
šiam mieste, išgyvenęs 60-
ai 25 metus, nemažai pasi-
darbavęs organizuojantis
parapijai ir visuomet buvęs
veiklus tarpe lietuvių darbi-
niukas, prakilnus tautietis,
karštai mylintis Lietuvą,
prieš Velykas persikėlė į
Pittstoną ir laikys tenai ho-
telį.

Šį mėnesį kasyklose dirba
kas dieną. Pavaras nepa-
prastai šaltas, kitais metais
apie šį laiką kur kas šilčiau
budavo.

Gegužio 1 d. bažnytinis
choras ir Plymouth daini-
ninkai turės koncertą ir ba-
lių Loomis'o salėje.

SVARBU ŽINOTI.

Turime stpaudę šv. Ro-
žandžiaus tajemnyčias. Pen-
kiolika tajemnyčių kainuo-
ja 10 centų. Kalbantieji Ga-
vėnioje rožandžių tepasirupi-
na parašaukti tajemny-
čias. Adresuokite:

"Draugas"

314 E. Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Kas reikalauja

auštinio (krajava) škaplierių
Panco šv. ir šv. Tracės, gali gau-
ti pas mus visada. Mes išdirbame
ir reikalaujantiems pasiūlėm
pore ant palūnos.

Mrs. A. Smailienė,
2737 E. Pacific St.,
Philadelphia, Pa.

Iš Visur.

PRANCUZIJA.

Riausės dėl šampano.

Marne'o ir Aube'o depar-
tamentuose riaušės vis dar
nesibaigia. Šimtai tukstan-
čių honkų šampano jau su-
daužyta, į atsiųstus gražin-
ti tvarką kareivius mėto-
mos bombos, du kariškiu ae-
roplanų sunaikinta... Riau-
šių vadai: Dubois ir Lagache
suimti.

Už ką tos riaušės?
Gi už šampaną. Tiksliai
kalbant, vyno darytojai ko-
lia sumišmus dėlto, kad
žmonės reikalauja daugiau
šampano, nekaip jie gali pa-
daryti.

Trumpai kalbant, istorija
šitokia.
Dar ne taip labai seniai,
pirm kokių 30 metų, kiek-
viena firma išdirbinėjo šam-
paną iš vynuogių, augintų
ant savosios žemės. Tuomet
viename tik Venteuil'yje
buvo 200 atskirų vynuogių.
Išdirbtąjį vyną pirkto noriai
Epernay'o ir Rheims'o pir-
kliai, mokėdami augštas kai-
nas. Bet paskutiniu būdu
viskas atsimainė. Pirkčiai
susimanė buti vynuogių savi-
ninkais. Tat-gi pradėjo pirk-
ti žemės nuo vyno darytojų,
patįs anginti vynuoges ir
sunkti vyną. Viršminėtame
Venteuil'yje iš 200 atskirų
vynuogių pasidarė tik 40. Vyo-
no darytojai, žinoma, nenor-
ėjo skirties su pelningo-
mis žemėmis, bet pirkčiai
pradėjo gaudinti juos filok-
sera (vabališkais, graužian-
čiais ir naikinančiais vyno
medžius). Vieni gaudinimų
išsigando ir pardavė savo
vynuogių sindikatam, kiti
gi nepajūjojo grasinimų.

Bet štai kas išėjo:
Sindikatai, sykį įgiję vy-
nynus, pradėjo traukti vyn-
ą iš kitų Prancūzijos ša-
lių, tą vyną pervarinėti per
šampano procesą ir parda-
vinti jį, kaip tikrą šam-
paną. Žinoma, kad šampano
firmos gali išdirbti me-
tams tik 60,000 galonų šam-
pano, bet parduoda keturis
milijonų galonų. Be to, ke-
leriais pastarais metais vyn-
uogės neužderėjo, o čia
žmonės pradėjo reikalauti,
vis daugiau ir daugiau to
brangaus gėralo. Tuo pačiu
laiku vokiečiai pradėjo pa-
davinėti netikrą, dirbtinį
šampaną. Tokiu būdu nu-
stota žinoti, ką žmogus ge-
ria: tikrą ar dirbtinį šam-
paną. Į reikalą prisijė įsi-
kišti valdžiai, nes senį šam-
pano darytojai pradėjo bai-
siai rugoti. Valdžia tat nu-
sprendė, kad šampanu tegai-
li vadinties vien tie vynai,
kuriuos išdaro Marne'o de-
partamente. Aube'o depar-
tamento vynos nustojo teis-
sės nešioti šampano vardą.
Iš to piktumas, riaušės ir
vyno naikinimas. Tuomet
parlamento komisija, kad
nutildus piktumus, nuspren-
dė, kad visi vynai, išdirba-
mieji žinomu procesu seno-
sios Šampanijos departa-
mentuose, gali vadinties
šampanu. Ir vėl kilo rugo-
nės, nes tuomet šampanas
butų suskirstytas į penkias
rušis: Marne, Aise, Aube,
Seine et Marne ir Haute
Marne. Užpyko labiausiai
Marne'o gyventojai ir tai
už tat, kam Aube'o vynalius
leista vadinties šampanu.

Yra viltis, kad kariūmenė
veikiai numalšys riaušes, su-
grąžins tvarką, o šampano da-
rytojai nusiramins šiaip taip.
Tai mat kas darosi dėl ka-
nališko gėrimo!

Naujienos iš Amerikos.

Žymus Amerikos pilietis pasimirė.

Cleveland, Ohio. Pracitą
savaitę pasimirė čia ilgai pa-
sirgęs buvęs ilgus metus
Cleveland'o miesto majoru
Tomas L. Johnson, pragar-
sėjęs visoje šalyje kova su
tramvajų kompanijomis už
3c. važinėjamą karais iš vie-
no į kitą miesto kraštą. Sa-
vu laiku Johnson'as buvo
turtingas, turėjo bent tris-
dešimt milijonų dolerių
anglies kasyklose ir pabri-
kuose, bet kovodamas su
minėtomis kompanijomis
žmonių gerui, beveik viso
turto nustojo.

Valdant jam Clevelandą,
vadinta jį geriausiu majo-
ru geriausiai rėdomo mies-
to. Mirdamas tepliko pa-
čiai ir dviem dukterim tik
apie du šimtus tukstančių
dolerių. Palaidotas ant New
York'o kapinių, kur jo tė-
vai, vienas kudikis ir ge-
riausias draugas—mokyto-
jas seniai išsisi amžin mie-
gu.

Atminė ką reiškia sfinksas.

Boston, Mass. Harvard'o
universiteto profesorius
Geo. A. Reisner, kuris pra-
leido daug laiko Egipte ty-
rinėdamas archeologijos lie-
kanas, tvirtina atidengęs
sfinkso paslaptį, ko kiti mo-
kyti vyrai neįstengė iki šio-
lei padaryti. Pasak Reisne-
ri sfinksas esąs pavėkšlu
Chefreno, karaliaus ir gar-
sų Egipto pyramidų sta-
tytojo, gyvenusio 2850 me-
tų prieš Kristų. Reisneris
sako, jis išskaitęs kokių
ten hieroglifus ir iš jų dsi-
žinojęs sfinkso paslaptį.

Žemės drebėjimas Meksike.

Tucson, Arizona. Sulyg
pranešimų keleivių, atvyk-
stančių į šį miestą nuo Va-
karinių Meksiko pakraščių.
Meksiko provincijoje Sina-
loa buvęs smarkus žemės
drebėjimas, patraukdamas
daug medžiagiskų nuostolių.
Be to sužeista nemažai žmo-
nių. Artesnių žinių dar ne-
gauta.

Studentai nenori klausyti Crane'o prakalbos.

Pasadena, Cal. R. T.
Crane, milijoninis Chicagos
pabrikantas plieno ir gele-
žties išdirbinių, rengėsi lai-
kyti prakalbą Occidental
universitete. Studentai bet
griežtai atsiskakė klausyti
tos prakalbos, nes Crane'as
pirmiaus kur kitur laikyto-
se, išsireiškęs, buk specifi-
jališkas augštas išsilavini-
mas vaikiniui nėsas reika-
lingas ir nei kiek nedaras jį
tobulu. Crane'as norėtų ma-
tyti jaunomene vikresnė
ir neprigulminga, nors joje
visai nebutų artistų, litera-
tų, lingvistų ir kitų speci-
jališką mokslą užbaigusių
asmenų.

Skrybelninkų byla.

Danbury, Conn. Kiek lai-
ko atgal skrybelių pabrika-
nų draugija laimėjo bylą su
skrybelninkų unija, kuri
tuomet užmokėjo pabrika-
tams \$232.240.00 atlygini-
mo už skrybelninkų straiko
palaikymą ir firmų boikota-
vimą. Tečiaus apeliacijos
teismas išrado kokias ten
techniškas klaidas pirma-
nį procese, ir skrybelninkų
byla su pabirkantais turės
išnaujo būti perkratyta.

Savotiškas Laiškanešys.

Rado seną pinigą.

Lancaster, Ky. James
Layton iš Point Link, Ky.,
yra savininku ispaniško si-
dabrinio dolerio, padirbto
1428 metuose, arba 64 me-
tus prieš atidengimą Ame-
rikos per Kolumbą.
Layton rado tą dolerį se-
name sienojuje savo sugria-
tųjų namų.
Sidabriniai doleriai iš 14-
28 m. retai užtikami net
pačioje Ispanijoje, už tai
Layton tikisi parduoti ras-
tąjį kokiam muzėjui už aug-
štą kainą.

Pažvelgtina mirtis.

Edwardsville, Ill. Perei-
tą savaitę mirė mirė Mi-
chael S. Link, buvęs Illi-
nois'o valstijos legislaturės
narys, įpainiotas į senato-
rių Lorimero priešrinkinius
švindelinus. Link buvo svei-
kas ir prieš vakariene norė-
jo išsimaudyti. Ilgai nesu-
laukdamas pati nuėjo mady-
nėn ir rado vyrą jau negyva
— mirusį nuo apopleksijos.
Linko šeimyna tečiaus rei-
kalauja, kad gydytojai ge-
rai ištirtų ar jis mirė tikrai
natūrališka mirtimi.

Nabašnikas buvo svar-
biausiu liudytoju Lorimerio
byloje, pats gavęs tukstantį
dolerių už savo balsą.

Tai antras paslaptingas
mirties atsitikimas turinčių
jų sąryšį su garsaus Lori-
merio byla.

Išteisintas žmogūdybės papildė žmogūdybę.

Jackson, Ky. Visai dar
neseniai išteisinta tulą Anse
White'ą, kuris užmušė savo
draugą Joną Abnerą, nes
buk jis tik gynyšis nuo jo.
Šiomis dienomis White su-
siginėjo su kitu savo drau-
gu ir ištraukęs revolverį iš
kišenius nušovė jį ant vie-
tos. Žmogūdybę papildė vi-
sai šaltai, taigi šysyk nuo už-
tarnautos baismės nebeiši-
suks.

Sugavo vaikų vogikus.

East Las Vegas, N. M.
Pora savaičių atgal pavogta
turtingo advokato dviejų
metų sunelis A. T. Rogersų
ir pareikalauta \$12,000 iš-
pirkimo. Tėvai išmokėjo tą
sumą ir paskyrė \$20,000 do-
vanų tam, kas sugaus va-
gis. Savaitę pralinkus su-
imta tulas Joe Wiggins, ex-
kalinyš. Prie tyrinėjimo pa-
sirodė, kad Wiggins'ą pa-

samdė tikras pavogtojo vai-
ko dėdė William Rogers, ku-
ris ir \$12,000 išpirkimo ga-
vo. Rogers'ą tuojaus suimta
ir sykiu su Wiggins'u uždar-
yta kalėjiman. Gyventojai
labai ant judviejų įitė ir
nori prievarta kalinius atim-
ti ir savotiškai su jais atsi-
teisti. Apsiginklavusios po-
licijos pulkas sergėti kalė-
jima.

Kova su vilkais.

St. Paul, Minn. Netoliese
Morrell, Minn., vilkų gauja
užpuolė cianaučius nakčia
per girią tris vaikiškus.
Laimė dar, kad vaikai tu-
rėjo su savim užliūdutus re-
volverius ir medžioklės pei-
lius ir galėjo apsiginti nuo
alkamų žvėrių. Vienas kelei-
vių tečiaus nespėjo išsanti
užpuolusį jį vilką, kuris su-
draskė jam ranką ir siekė
už gerklės. Pavojuje atsirad-
usiam pasiskubino Jo du
sąkeleiviu ir mūtaikintais
šuviais paguldė kolis go-
džius užpuolikus. Išgirdę šu-
vius vilkai persigando ir iš-
bėgiojo į visas puses. Vaiki-
nai, nors labai persigandę ir
sudenervuoti, laimingai pa-
siekė miestelį Morrell, kur
dabar gydosi nuo žaizdų ir
išgascio.

Pirmutinė moteris majoru.

Hunnell, Kansas. Jo-
kios nenaudėlių vyrų intri-
gos rinkimuose negelbėjo,
ir ponis Ella Wilson likosi
aprinkta majoru Hunnwell
miesto. Moterį lygybės vie-
šose dalykuose su vyrais
priešai iš visų įlegų stengė-
si išrasti tuos rinkimus ne-
teisotais ir apšaukti nau-
draus, bet tas jam nepasisekė:
ponis Wilson'ienės išrinki-
mą patvirtinta.

Paieškau savo pusbrolio
Kazimiero Mikalausko, 11
metų kaip Amerikoje, pa-
cina iš Kauno gub., Telšių
pav., Ginteliškės gminos,
kaimo Žemųjų. Paskutiniu
laiku gyveno Chicago, Ill.
Kas apie jį žinotų arba jis
pats, meldžiame pranešt,
nes yra labai svarbus rei-
kalas: busiu labai dėkinga.

Magdalena Živinkliutė,

210 N. Greene st.,
Baltimore, Md.

Pastarųjų laikų didelės ne- laimės angliakasyklose.

Laud Hill, Anglijoje,
vas. 19, 1857 m. 189
Pocahontt, Va., 1884 307
Nanaimo, Vancouver,
geg. 4, 1887 170
Duer, Belgijoje, lapk.
13, 1888 121
Andueles, Belg., kovo
11, 1892 200
Johnstown, Pa., liep.
11, 1902 112
Hannah, Wyo., birž.
30, 1903 200
Harwick, Pa., saus.
28, 1904 189
Pas-des-Calais,
Pranc., kovo 10, 1906 1,000
Fairmount, W. Va.,
kovo 23, 1906 100
Cananea, Mexico, bir.
1, 1906 100
Darr kasykloje, Pitts-
burg, gr. 20, 1907 200
Reden, Prūsijoje, saus.
28, 1908 150
Chihuahua, Mexico,
vas. 18, 1908 100
Girgenti, Sicilijoje,
liep. 21, 1908 60
Tokio, Japonijoje,
liep. 22, 1908 430
Fang-Tse, Pekine,
Kynuose, rugp. 20, 1908 112
Monongah, W. Va., gr.
6, 1908 410
Volande, Ala., gr. 16,
1908 60
Jacobs Creek, Pa.,
gr. 10, 1908 234
Bluefield, W. Va.,
saus. 13, 1909 100
Leiter, Ill., saus. 11,
1909 25
Birmingham, Ala., vas.
3, 1909 17
Cherry, Ill., lapkr. 13,
1909 285
Primero, Colo., saus.
31, 1910 75
Drakesboro, Ky., vas.
1, 1910 35
Las Esperanzas, Mex.
vas. 2, 1910 63
Mulga kasyklose, Bir-
mingham, Ala., bal. 20,
1910 41
Bolton, Anglijoje, 1910 200
Littleton, Ala., bal. 8,
1910 128
Pancoast kasykloje,
Throop, Pa., bal. 7, 1910 73

Užsirašikite

"Drauga."

DRAUGAS

(THE FRIEND)

Katalikiškas laikraštis

Paštas Amerikos Lietuvių

Katalikų Reikalams.

— Organas S. L. R. K. A. —

Beina iš Wilkes-Barre, Pa., kas ketvirtadienis.

A. L. R. K. K. Sajunga — Leidėjas.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius.

U. Augulitė — Užvaldėtoja.

Visas korespondencijas ir kitas raštus reikia siųsti pas

Rev. A. Kaupas,
64 Church St.,
Pittston, Pa.

Visus pinigus, ar tai pronomeraton, ar tai už "draugus" ar už apgarsinimus ir t.t. reikia siųsti tokiu būdu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Ar bus tai spausdinimas konstitucijos, ar plakatų, ar tikietų ar kitokių ir tai panašius reikalus, reikia visados kreiptis tuo pačiu būdu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Redakcija pasilekia sau teisę taikyti, trumpinti arba atimti visus prisiūdintus raštus.

Laikas ir vieta raštų talpinimo priklauso nuo redakcijos.

Atsiųsti rankraščiai nėra grąžinami redakcijos išlomis.

Rašyti reikia tik ant vieno puslapio, paliekant plačius tarpus tarp eilučių. Popierius nėra ko gailėti, nes korespondentams ir bendradarbiams rašant ant abiejų pusių, da-gi amulkiomis rašdama, redakcijai labai dažnai prireikia porašinėti atsiųstus raštus.

Norint, kad raštas tilptų artimiausiam numerio, rankraštis reikia pristatyti apustuvenėn ne vėlu, kaip 9 valandą išryto antradienį (utarninke).

REDAKCIJOS PASTABOS.

Pirmiečiai, kuomet jiems prisiūda kalbėti apie tikėjimą, bažnyčią ir klerikalizmą, visados kelia aikštėn dvasios varžymą ir žada išliuosavimą iš vergijos pančių. Mokslas, kad yra Toluhoji, bet nuo regimojo pasaulio nepriklausomai. Esybė, kad yra visų daiktų su-tvėtojas ir Valdytojas, kurio prisakymų reikia klausyti po bausmės laikus ir amžinos prapulties, — toks mokslas tai, pirmiečių akys, tik pančiai ant žmogaus laisvos dvasios. Tokį mokslą reikia — vardan laisvės ir žmonių gerovės — naikinti. Todėl tai, jeigu atsi-randa kokia teorija kuri bando išrišti pasaulio klausimus be Dievo įsikišimo į pasaulio dalykus (pav. kad žmogus "išsirituliojo" iš beždžionės), pirmiečiai tokią teoriją tuojau pavadina mokslu ir dar prideda pasargą, kad tam "mokslui" tegali būti priešingi vien atžagareiviai, spangi klerikai-lai ("dvasios vergai") arba nesąžiningi žmonės. Taip sako mokslas — ir tam reikia šventai tikėti! — toks yra pirmiečių paprastas atsilieptimas.

Tuo tarpu tie vyrai, ką iš-tikrųjų mokslo dirva arinėja, kurie kad ir mažu šapu-ku prisideda prie mokslo ži-nių padauginimo, kurie ne-sikabina teorijomis ir žo-džiais, bet dirba, tardo — tie vyrai žino gerai, ko verti yra visi "mokslai", su ku-riais taip skandžiai pušiasi Avikoniai, Bitautai ir kito-kie pirmiečių žulni.

Pavyzdžiui, kiek džiaug-smo sukėlė pirmiečių eilėse Ernesto Hoeckel'io "Pasau-lio Mįslių" išrišimas. Haeckel'io "systema" bandė net igyti tikėjimo privilegijas ir paimti visų kitų tikėji-mų vietą. Bet veikiai pasiro-dė, jog "naujas tikėjimas" — tapo sudognatizuotas su gamtos mokslų nuoskauda. Vadinasi, Haeckel, norėda-mas padaryti savo mokslą tikru, tyčia sufalsavo fak-tus. Negana to, Haeckel, no-rėdamas priduoti daugiau skaisčių savo naujam ti-kėjimui, tyčia iškraipė ir apdrėbė purvais krikščiony-bę.

Apie tai štai ką rašo Ber-lino universiteto profeso-rius d-ras V. Branca savo knygoje: "Kiek žinome apie priešistorišką žmogų":

Bent kas gali tikėtis, jog niekieno nėra dar-bas kištis į jo tikybą ir dogmatų. Bet viskas kitaip išrodo, jeigu kas pradeda iš gero noro iš-kraipinėti — kaip tai daro Hoeckel — savo proto stovį, kursai ne-suskaitomoms minioms reikiška tikrą reikalą, šventą išitikinimą, įkvė-pimą prie gero, tvirtų principų pagrindą ir ne išreiškiamą paguodą nelaimėje.

Kiekvienas, kurs dris-ta rašyti apie kitų žmo-nių ir apie krikščionių tikėjimą, kaip išdriso Haeckel savo "Pasau-lio Mįsliuose", parodo tiek paguodones kitų žmonių dvasiškojo gy-venimo, kiek rodė Na-poleonas paguodones savo kareivių gyvybės, kuomet ištare žinomus žodžius: "Spiauju ant šinto tukstančių gyvy-bės".

Išties, pamatinė pirmie-vijos dėmė tai gili neapy-kanta kitų žmonių šventų jausmų. Tikėjimas yra at-žagareiviškas jausmas ne dėlto, kad stumty žmonių užpakalin, bet dėlto, kad aš jo, nekendū! — pirmiečių obalsis. Pirmievis negali žiūrėti į tikėjimą bešališ-kai, negali apibranginti ti-kėjimo nuopelnų dorai, pa-žangai, civilizacijai, kultu-rai. Pirmiečiui meilesnis yra bedievybės mokslas ne dėlto, kad jame rastusi tiesa, bet dėlto, kad bedievybėje lengviau gyventi, nekaip krikščionybėje. Krikščioniš-ka dora, ypač toji, ką apsi-reikiška pasišventimo ir išsi-žadėjimo darbais, yra val-sium nuolatino darbo, nuo-latino lipimo augstui, yra vaisium kovos su žmogaus gyvuliškais palinkimais. Kas dorybėje yra apsilėi-gęs, tam be abejo negali ne-patikti bedievių knygos, ku-riose pasakyta, jog nereikia kovoti su gamtos reikalavi-mais, vadinasi su žemesni-ais pageidimais ir patrau-kimais. Platių minčių doris-ku pašleidimu tik tegali-ma išaiškinti, dėlko Haeckel'io prieškrikščioniškas raštas susilaukė tokios skai-tytojų daugybės. Nusileisti nuo augšėio vis lengviau, ne kaip lipiti dar augšėiau. Nu-sileisti nuo tų augštybių, ant kurių atsistojo krikščiony-bė savo išpažintųjų pastan-gomis, vistic ką atsirasti ant lygumos, kurioje miegas žmoguje gyvulus gali lais-vai klaidžioti, beieškoda-mas tų gerų daiktų, kurie gali užgaudinti vien jo že-mesnius troškimus.

Tokia yra nuomonė d-ro Brancos, kursai, savu keliu, yra geologijos ir palevutolo-gijos profesorium didžiau-siame Vokietijos universi-tete. Kas pažįsta arčiau pir-miečius — ypač musiškins pirmiečius — tam nesunku bus sutikti pilnai su ta nuo-mone.

Reikia būti drasiu, rei-čia nesibijoti pasakyti tie-sias į akis. Kas išsida krik-ščionybės augstų idealų dė-lei platus ir žemo ateizmo — tam (žinok) uždrausti vaisyti labai kvėpia. Tam kauliena pėtyčioje yra skaniausiu valgynu, tam orgijos ir bakchanalijos sap-nuojasi dieną ir naktį. Toks žmogus nenori prisileisti nei išto minties apie atsako-mybę už savo darbus, žo-džius ir pageidimus. Jam nuobodu bažnyčioje, prie maldos ir dory. Dievą my-linėti žmonių draugijoje. Išpažintis, atgaila, gyven-i-mo patisymas jo akyse at-stoja nuožniausią pabaudą. Nesistebėjime tat, kad išsi-liuosavusieji iš "pančių" pirmiečiai savo sprendimuo-se apie religiją, ypač katali-kų religiją, neprisiūdo tei-singo saiko. Juk tai visi re-negatai, pabėgusieji mo-idealų prie... antiklerika-lizmo. Krikščionybės ide-alus jie saikuoja... neapy-kanta, o pirmiečių... savo pamėgimais. Bet kad pasau-lis reikalauja, idant pirmie-čiai parodytu, jog turi po-savim tvirtus pamatus, tai jiems prisiūda kasties po-svetimais autoritetais, jų galybė griauti o savo dar-bus kelti į padanges. Tokia tai, jei galima taip išsireikš-ti, pirmiečių psichologija.

A. Smetona, J. Kubilius ir J. Kubilius ir A. Smetona vis dar tebeišrodinėja "Vil-tyje" pirmiečių klaidas. Pir-miečiams tatau labai nepa-tinka, nes jie ligšiol buvo pripratę tik užpildinėti, o jei išgirdavo kokį priešin-gų balsą, tai tik iš kunigų pusės. Gi kunigo balsas jų akyse nesveria nieko (kunigai, girdi, gina tik savus reikalus). Bet šiuo tarpu balsą kelia šviesiškie, da-gi buvusieji dar taip neseniai pirmiečiai. Kaip-gi toks balsas patiks pirmiečiams, ypač kad ir argumentai to-ki svarbūs, jog atremti jų negalima — prisiūda kovoti prieš juos skardžiais, bet tuščiais šauksmais!

Vargas būti Vilniuje pir-miečių! Maskvos universiteto lie-tuviai studentai labai dideli pirmiečiai. Pasak "Aušri-nės" lietuvių studentų kataliku teesama tik 2-3, o ir pats vardas "katalikai" pa-dėtas svetimžodžiuose, lyg kompromituotų jį nešiojan-čius. Žymiausių studentų katalikų yra Pr. Dovydaitis, kurio raštelis "Problema apie Kristų" taip sujudo pirmiečius, kad jų vadui R. Bitautui prisiėjo stambiai pasidarbauti, kad prašalinus Dovydaičio įtekumą į studen-tiją. Pasisekė. "Aušrinėje" pasakyta, jog Bitauto atsak-ymui Dovydaičiui ploję ir "katalikai". Atsakymo pra-džia jau tilpo tame pačiame jaunuomenės organe. Kiek iš pradžių galima spresti, ploti nebuvo ko. Tačiau plo-ta — gal iš mandagumo, gal iš džiaugsmo, kad štai ne vieno Dovydaičio yra tiesa o gal ir taip sau: juk nemo-kas suregti sakinio su sa-kiniu Šeštakas — ir tas dar gauna ploti!...

Žinoma, būtų didelė kvai-lybė tvirtinti, kad studentai pirmiečiai ir jų vadas yra kvailiai, nemokėtos arba pa-rizėjai. P. Bitauto nenori-me nei žeminti nei jo vardo teršti. Į jo paskaitą geriau-siai atsakys pats p. Dovy-daitis. Musų siekiu buvo pa-briešti du daiktai: 1. jog mu-lės (steigia ir užlaiko mo-kyklas), šv. Zitos (tarnaičių organizacija), šv. Juozapo (tokia pat, tik lenkų) ir Blaivybės. Visas tas drau-gijas leido ir užtvirtino Kau-no gubernatorius. Bet nese-niai senatas paaiškino, jog gubernatorius neturėjo teis-ės tu draugijų užtvirtinti. Tuojau pasklydo gandas, buk valdžia uždaraanti Kau-no katalikiškas draugas. Tačiau gando buta netei-singo. Reikėjo tik kreiptis į tam tikrą instanciją kad gaus leidimą varyti toliau pradėtąjį darbą. Šiomis die-nomis atėjo iš Peterburgo žinia, jog vidurio dalykų mi-nisteris užtvirtino visas vir-šui įvardintas draugas. Todėl kiekvienas gali drą-siai siųsti aukas bent ko-kiniai tų draugijų be baimės, kad auka teks tikron vieton.

Buvusis "Saltinio" re-daktorius, kun. Valokaitis tapo nuteistas Varšavos tei-s-

mo keturiems mėnesiams kalėjimo už įdėjimą "Salti-nin" pasakaitės vardu: "Au-dros Auka". Rusų vyriaus-ybė darosi kaskart aštres-nė ir aštresnė. Paskutiniu laiku pradėjo kabinties net prie kryžių, pastatytų dar 1905 m.!

J. Kubilius ir A. Smetona vis dar tebeišrodinėja "Vil-tyje" pirmiečių klaidas. Pir-miečiams tatau labai nepa-tinka, nes jie ligšiol buvo pripratę tik užpildinėti, o jei išgirdavo kokį priešin-gų balsą, tai tik iš kunigų pusės. Gi kunigo balsas jų akyse nesveria nieko (kunigai, girdi, gina tik savus reikalus). Bet šiuo tarpu balsą kelia šviesiškie, da-gi buvusieji dar taip neseniai pirmiečiai. Kaip-gi toks balsas patiks pirmiečiams, ypač kad ir argumentai to-ki svarbūs, jog atremti jų negalima — prisiūda kovoti prieš juos skardžiais, bet tuščiais šauksmais!

Vargas būti Vilniuje pir-miečių! Maskvos universiteto lie-tuviai studentai labai dideli pirmiečiai. Pasak "Aušri-nės" lietuvių studentų kataliku teesama tik 2-3, o ir pats vardas "katalikai" pa-dėtas svetimžodžiuose, lyg kompromituotų jį nešiojan-čius. Žymiausių studentų katalikų yra Pr. Dovydaitis, kurio raštelis "Problema apie Kristų" taip sujudo pirmiečius, kad jų vadui R. Bitautui prisiėjo stambiai pasidarbauti, kad prašalinus Dovydaičio įtekumą į studen-tiją. Pasisekė. "Aušrinėje" pasakyta, jog Bitauto atsak-ymui Dovydaičiui ploję ir "katalikai". Atsakymo pra-džia jau tilpo tame pačiame jaunuomenės organe. Kiek iš pradžių galima spresti, ploti nebuvo ko. Tačiau plo-ta — gal iš mandagumo, gal iš džiaugsmo, kad štai ne vieno Dovydaičio yra tiesa o gal ir taip sau: juk nemo-kas suregti sakinio su sa-kiniu Šeštakas — ir tas dar gauna ploti!...

Žinoma, būtų didelė kvai-lybė tvirtinti, kad studentai pirmiečiai ir jų vadas yra kvailiai, nemokėtos arba pa-rizėjai. P. Bitauto nenori-me nei žeminti nei jo vardo teršti. Į jo paskaitą geriau-siai atsakys pats p. Dovy-daitis. Musų siekiu buvo pa-briešti du daiktai: 1. jog mu-lės (steigia ir užlaiko mo-kyklas), šv. Zitos (tarnaičių organizacija), šv. Juozapo (tokia pat, tik lenkų) ir Blaivybės. Visas tas drau-gijas leido ir užtvirtino Kau-no gubernatorius. Bet nese-niai senatas paaiškino, jog gubernatorius neturėjo teis-ės tu draugijų užtvirtinti. Tuojau pasklydo gandas, buk valdžia uždaraanti Kau-no katalikiškas draugas. Tačiau gando buta netei-singo. Reikėjo tik kreiptis į tam tikrą instanciją kad gaus leidimą varyti toliau pradėtąjį darbą. Šiomis die-nomis atėjo iš Peterburgo žinia, jog vidurio dalykų mi-nisteris užtvirtino visas vir-šui įvardintas draugas. Todėl kiekvienas gali drą-siai siųsti aukas bent ko-kiniai tų draugijų be baimės, kad auka teks tikron vieton.

Tai-gi lai gyvuoja busi-mieji tautos vadovai, lietu-viai studentai, katalikai!

BAŽNYČIA NESIPRIE-SINA MOKSLUI.

(Turinys kalbos, laikytos laike įkurimo moksliskų va-karėlių draugijos šv. Kazi-miero Brockton'e, Mass.)

Malonus Tautiečiai ir Tau-tietės!

Kalbėtojiui smagu stoti ant estrados, kuomet jis mato savo brolius — tautiečius pradėjusius veikti ir kultu-riskai lavintis. Šiandien dėl dviejų priežasčių smagu stoti: viena, kad pašal-pinė draugija, kokia yra ju-sų draugija šv. Kazimiero, stoja į kultūros darbą, — an-tra, kad dar taip jaunutė draugija pradeda rodyti ženklus savo gyvybės. Ger-biu aš užtai jus!...

Pašelpas draugijos be-veik visos paprastai vien savo naminiais reikalais pa-pratę užsiimti, butent: šelp-ti draugus ligoje ir atsiiti-kus draugo mirėiai mokėti mirtinę. Prakilnus, tiesa, ir praktiškas darbas. Bet tokiu būdu suprastas nebe-turi platesnių ryšių. Neturė-damos ką plačiau veikti draugijos paprastai įpuola, kaip sakant, iš nuobodžio į negeistiną upą disputų ir vaidų. Kasdieninė narių duona: viens kitą smaugti, jieškoti atsizymėjimų — lyg konkurencijas, kabinėtis prie geriausių įstatų savo konstitucijos, juos nuolat keisti kaip suavėtus batus ir t.t. Nekurios draugijos iš-tos-pat priežasties už savo užduotį stato reikalus pro-pagandos. Vis tai nesveikas apsiereikšimas. Įkirėja jos net nariams ir kenkia. Ne-bebutų to, kad draugijos tu-rėtų užsiėmimus tam tik-rus, pritinkančius, prakil-nus...

Niekad aš negalėjau su-prasti, kodėl pašelpinės draugijos neįstengty užsi-imti darbu kultūros? Mano nuomone, joms tas lengva, nes laiko turi, ir darbo yra užtekina. Jei kur, tai Ame-rikoje ant laiko negalima rugoti, nes jo daug visi turi, ir jei kur, tai tarp lietuvių kultūros dirva apileista: vi-sur dagiai, usnįs, varputis. Dirva kultūros iš savo pri-gimties labai plati, kaip pla-tus mokslas, kaip plati ap-švieta, kaip platūs reikalai musų tėvynės. Kad kiekvie-nas draugija šitą žmonišką nuveiktų, gal greitai laiku dirva musų kultūros būtų apurpinta.

Užmėtinėja katalikams, kad jie mažai darbštūs. Dė-ja, čion teisybės nors kar-čios dikėiai. Katalikai di-džiai apsilėide. Visuomeniš-kas ir kultūros darbas ma-žai mus užima. Tame neiš-pasakytai didelė musų, klai-nų. Patįs mės visur pralai-mėjam. o darbštus musų jaunimas, neturėdamas prie-ko telktis, pastoja auka se-paratizmo, agitacijos, mark-sizmo ir bedievybės. Tas butinai atitaisyti.

Yra dar kiti užmėtinėji-mai katalikams: — neteisūs, žiaurus ir kenksmingi. Buk katalikai dalykuose mokslo notike, katalikų bažnyčia buk iš pamaty priešingo moksliui ir t.t. Du dalyku la-biausiai užmėtinėja bažny-čiai: dogmatizmą ir netolo-ranciją. Kiek tame teisybės — apsvartykime.

Užmėtinėja bažnyčiai dog-matizmą, kuris buk su moks-lu į jokią sutartį eiti negali: — tai baisi šmėkla, ką smau-gia mokslas. Biauurs užmėti-nėjimas, bet mažai-ką jis vertas.

Tiesa, bažnyčia turi įvai-rias teisybes nepaliečiamas ir neatmainomas. Jos yra žodžiu Amžinosios Teisy-bės, ir kaipo tokios stojasi dogmatais bažnyčios. Taip bažnyčia kaipo dogmatas tarp kitų teisybių užlaiko: — Kad yra asmeniškas Die-vas, kuris davė pradžią vi-siems daiktams ir esybėms; — kad Jis yra Rėdytoju pa-saulio; — kad Dievo Sumas stojaši žmogui dėl svieto išganymo; — kad žmogus, apdovanotas nemirtinga du-šia, anane sviete prieš Die-vą turės atsakyti už savo darbus, ir apturėti atmosk-oj bei bausmę; — kad Die-vas davė žmonėms apreikši-mų viršprigimtinų teisy-bių. — Tie yra svarbiausi bažnyčios dogmatai, iš ku-rių plaukia ir kitos teisy-bės katalikiško mokslo. Nuo šitų teisybių bažnyčia nie-kuomet atsiskaiti negali: jos amžinai pasilikis nepa-liečiamos.

Žinodami tą, Dievo ir baž-nyčios priešai sako: — tikė-jime į dogmatų ir yra už-kirstas kelias mokslui. Ne-gali, girdi, būti mokslo, kur iš kalno pasakytą, kad tas ir tas yra teisybė. Mokslas tik tą už teisybę gali pripa-žinti, ką sužino iš prtyrimo. Net pats katalikiški dogma-tai buk moksliskai nedaro-domi!... Ašiu tiems moks-linčiams, kurie iš savo malo-nės pasako: — apie Dievą, amžiną gyvenimą etc. nieko nebežinom — agnostikai, bet kiti stačiai visus dogma-tus užgina — materialistai.

Apie agnostikus mažą mums rupestis. Jie apie dog-matus nieko nežino, — pa-sikakina jie sau gyvenime moksliskomis išvadomis. Kitas dalykas su materia-listais. Jiems dogmatai kaip vanduo ugniai. Ne vien jie bažnyčios dogmatų atme-ta, bet dar pripažįsta už di-džiausius priešus mokslo, už baisiausius klaidų, už prieta-us nieku neparemtus. Šitų nuomonės mės pro ausis pra-leisti negalim.

Dėl parėmimo savo moks-lo materialistai turi puikią teoriją evoliucijos, kuri jiems užtektinai išaiškina visas augščiausias proble-mas žmogaus ir paslaptis buito. Taip teorija Darvino aiškina evoliuciją gamtos, augmenų, gyvių etc., teorija Markso — maerijališką evo-luciją istorijos ir t.t. Pagal dabartinių pažangiųjų mok-slininkų evoliucijos teorija yra paskutinis mokslo žodis. Ji pastoja jiems ne jau hi-poteza, bet nepaliečiama šventenybe. Išaiškindama buk paslaptis buito, juokla-si ji iš teisybių, už dogmatų pripažintų. Čion ir yra tas apkrėtas susirėmimas baž-nyčios su mokslu. Bažnyčia įveda pagrindą viršprigim-tinį į aiškinimą buito, moks-lininkai-gi vien gamtiškas jiegas. Šiek-tiek tad išpuola mums pakalbėti apie teori-ją evoliucijos, kad suprat-s, ką verta ji tikroje pras-mėje ir tikram supratime. Iš karto turime pažymėti, kad evoliucijos teorija kaip iš vienos pusės daugybės da-lykų nebegali išrišti, taip iš kitos lig tulam laipsniui, ga-li eiti greta su dogmatais.

Stambiansi tiesa evoliu-cijos šitai apsiereiskia!): Visas pasaulis ir pats žmo-gus išsivystė pats per save

1) Darvinas sutvėrimą medžiagos nuo Dievo neuž-gina. Jis vien stato principą apie tolesnį jos išsivystymą. Remia evoliuciją jis ant tri-

pagal chemiškai-fyziškų ta-sių įgimtų medžiagoje. Li-ko tą per ilgus milijonus metų. Pradžioje buvo svie-tas pačiam užmezgime. Bu-vo drabniausi atomai me-džiagos, kuri toliau per kru-tėjimą spietės į nebules, iš-nebulų stojo skysti deganti kumai, potam sutvirtėjo, ta-po saulėmis, planetomis, satelitais etc. Planetos rudo atsakančias aplinkybes iš-davė augmenis, gyvybę ir mintį. Taip ant žemės, vei-kiant spinduliams saulės ir atmosferai, turime pulkiau-sias žoles, medžius, žuvis, vabalus, smelžius, pauk-čius, keturkojus gyvulius ir žmogų. Žmogus išsivystė per ilgus tukstančius metų iš kitų gyvūnų. Gyvūnai, pradėję savo gyvavimą nuo paprasčiausios ląselės pro-toplazmos, vis ėjo tobulyn ir sutvėrė čia elę vis to-bulesnių gyvūnų, — antgalio koks — ten orangutanas iš-davė žmogų. Truputį keblu-mo atneša materialistam iš-sivystymas žmogaus dū-sios2) (proto, atminties etc.), kuri matomai augstos-nė už jėgas fyziško-chemi-škas, medžiagiškas. Visi "Gordio mazga" perki-to. Pasakė, mintis tai vi-bracija smegenų. Smegenis yra veidrodis, kuriame atai-šėja visos tas, ką paviršin-tinis pasaulis savyje turi ir susitveriant į apstrakciją iš-duoda mintį. Gal net smeg-nyse yra kokia elastiška mi-ščiaga, kuri tarpininkauja tarp smegenų ir minties, iš-jas vienija. Tik vien das mokslas tos medžiagos ne-įsrado. Kiti sako, nors bū-darodymo, kad mintis yra paslaptinga medžiagos jė-ga, išsivysčiusi žmogaus smegenyse3). Kaip nebū-kehlumas vien tik tame, kad mokslas dar namoka at-kergti mintį su smegenimis. Marksas, Engelsas ir kiti, apsiginklavę Neo-Kantiz-mu, eidami tolyn, pamoka, kaip materialistiska mintis žmogaus vyatėsi. Žmogus, girdi, išperėtas evoliucijos, turėjo jieškoti sau malsto, aprėdalo ir užlaikymo gy-vybės. Reikalai tvėrė min-ty: — juo daugiau jų atai-šasavo, juo mintis žmo-gaus platinosi. Išaiplėtoji-mas minčių žmogaus, — tai gyva pasekmė išaiplėtoji-mo ekonominių reikalavimų istorija žmonių, — tai iš-sivystymas ekonominio gy-venimo. Mintis žmogaus taip prilipus prie žmogaus reikalų, kaip uodega prie sunės. Nužudyk sunį ir uodega žuvis, atmesk ekonominis reikalus žmogaus, nebebus ir minties. Tat, jei pasakytum, kad žmonių istorija tai darbas žmogaus

jų teisių: pasirinkimo, atai-šainymo ir paveldėjimo. Bet aiškiai sako: — nei vi-lininkai-gi vien gamtiškas jiegas. Šiek-tiek tad išpuola mums pakalbėti apie teori-ją evoliucijos, kad suprat-s, ką verta ji tikroje pras-mėje ir tikram supratime.

2) Katalikai išsivystymą dvasios iš medžiagos pripa-žinti negali. Dušia žmogaus nuo Dievo atskirai sutvėrta. Moks'as negali darodyti, kad ir kumas žmogaus nea-tskirai sutvėrtas, bet iš be-ždionės paeina. Aut.

3) Haeckel'is, pasire-niant žodžiais Aristoteliui "Kad nieko nebegali būti pabaigoje, kas nebuvo pradžioje", sako, kad pradina atomai, iš kurių tvėrėsi pa-saulis, buvo apdovanoti pro-tu ir valia, kurie pagalio-turėjo išsivystyti. Aut.

...pagal Markso butų didžiausia herenija. Tai taip...

Tai kaip materialistams lengva perkirsti "Gordio žmogų", kaip lengva išaiškinti pasaulio buitinį, sutvarkyti organiško ir neorganiško kūnų, išsivystymą gyvųjų ir žmogaus. Viskas aišku, viskas suprasa. Ura! Evoliucijai ir materializmui. Esate išminties didi šaltiniai!... Tik vienas mažas užmirštas, kad evoliucija žinojo žila senovę, patikusias materializmo tuščių graikai ir kiti, bet patinėti Atėjo augstienis mokslas, krikščionijos, žmonės jo priėjo.

Kaip prie tų mokslų atsivertė bažnyčia?

Materializmas turi griežtai atnešti — tas aišku. Bažnyčia apart medžiagos žino dar dvasių. Ir teisingai, ekonomiški reikalai neišaiškina dvasios (dvasios 4). Jei dvasia būtų iš medžiagos, tai kiti gyvūnai, ypač augstesni, būtų lygiai su žmonėmis, vibruoti smegenimis ir tvertų mintį. Tuom tarpu juos atsiranda šios, šios šios impresijos, vaizdai, atsiminimai, ir t.t. (8).

Tat matome, kad kaip mokslas grabės keblumų evoliucijos dar neperšoko, taip bažnyčia savo dogmatais neužkirtu jai kelio; dogmatai turi savo uždavinį, mokslas — savo. Tegul tik mokslas nestato tą už galutinę tiesos ištarę, kas yra vien hipoteza. Ligiol pradžios visatos be Dievo mokslas neišsivysto, be Dievo rėdimo svieto istorija nesuprantama, ir bažnyčia ne be pamato tvirtina, kad šiame mokslas niekuomet prie kito išsišalinti neprieis. Dogmatai gi bažnyčios neužstoja kito keliu mokslui, kaip viršprigimtinės tiesos, nuo Dievo apreiškimos, privalo jam nurodyti, kame mokslas gali surasti teisybę.

Laikas jau pakalbėti apie toleranciją bažnyčios mokslui dalykuose. Žiaurus užmėtinėjimas bažnyčiai netolerancijos yra be pamato. Bažnyčia nebūtinai prieštasiuoti prieš šiuos mokslus, ji prieš šiuos mokslus išsiplėtoja, juo ir uždavinis bažnyčios stoji aiškesniu.

5) Vieną šiame dalyke bažnyčia turi teisybę, kurios joks mokslas atmesti nebegali, bent, kad Dievas viskam davė pradžią. Sveikas protas ir filosofijos mokslas tą pripažįsta. Medžiaga, kaip daiktas nuolat atsimainomas, amžinasties neturi. Turėjo būti laikas, kuomet toji medžiaga atsirado iš nemedžiagos arba iš nieko. Iš nieko, kaip žinome, "Nihil fit" (nieko negali būti). Kad-gi yra, turėjo jai kas duoti pradžią, o tą, kas davė jai pradžią, ir vadiname Dievu. Aut.

6) Tokia pradžia tos veislės: Viena Massachusetts'o farmerio, Seth'o Writh, avis atvedė avinuką su trumpomis kojomis. Writh'as užimanė iš jo užvesti veislę avių trumpakojų, kad negalėtų šokti per tvorą, ir tas jam pavyko. Aut.

7) Taip mulas, paeinantis iš arklio ir asilo, visad nevaisingas.

8) Gamtoje yra daug klaidų, kuriose kaip ir matosi desniai evoliucijos. Kas norėtų bažnyčios atsiminimą šiame dalyke plačiau suprasti, teskaite Tamą Aq. Skotą ir kitus. Aut.

9) Empiriskasis mokslas ne... aut.

Sus. Liet. R.-K. A. Reikalai.

XXVI-tas SEIMAS S. L. R. K. A.

Panėdėlis, 29 d. gegužės, yra paskirta priėmimui gerb. delegatų. Seimas prasiš, utarminke, 30 d. gegužės su iškilmingomis mišiomis 10-tą val. ryte, lietuviškoj šv. Jono Krikštytojo bažnyčioj, ant kampo Peca ir Saratoga gatvių. Ant mišių prišus J. Eminenciją kardinolą J. Gibbons'as ir, tikimės, pasveiks trumpa prakalba gerb. delegatus. Vietinės lietuvių katalikiškos kareiviškos draugijos su paroda pasitiks ir išlydės kardinolą, tuomi išreikšdami paguodą ir priderančią meilę vyriausiam perdėtinui katalikiškos bažnyčios. Suvien. Valtijose.

Po mišių gerb. delegatai užkviēiami į salę po bažnyčia; ten pat bus laikomos ir Seimo sesijos.

Pirmą vakarą bus lošta vietinės teatro mylėtojų draugijos teatras "Rutvilė", istoriška tragedija 5-se aktuose, iš atminimo lietuvių karės su kryžiais, parašyta V. Nagornoskio. Antrą vakarą bus duotas koncertas, susidedas iš dainų ir muzikos, taipgi ir kitokių užimančių perstatymų. Po koncertų porą valandų teisis šokiai—balius. Teatras ir koncertas atsibus ant "Bermania Maennerchor Hall" 410—412 W. Lombard st.

Apsistojimo vieta gerb. delegatams yra paskirtas viešbutis "Eutaw House" ant kampo Baltimore ir Eutaw gatvių, nepertoli nuo sesijų vietos.

Delegatai, kurie atkeliaus B & O geležinkelio, malonės sustoti ir išlipti ant "Camden Station", nuo kur bus lengva pasiekti apsistojimo vietą pėkštėmis, nes visai netoli. Kurie atkeliaus Pennsylvania geležinkeliu, teisis išlipti ant "Union Station", nuo kur bus galima pasiekti apsistojimo vietą gatvekariais.

Komitetas rengimo seimo. J. Vasilaukas, J. Karalius, A. Laukaitis, P. Grajauskas.

S. L. R. K. A. kuopos laikys burtininius susirinkimus:

116 kp. New Haven, Ct., — 23 d. balandžio, 2-tą val. popietų svetainėj No. 15, 890 Chapel str. Ateikite patį ir naują atsiveskite.

K. A. Makarevičius, sekr.

63 kp. Youngstown, Ohio, — 23 d. balandžio, 4-tą val. popietų ant vokiečių šv. Juozapo bažnytinės salės, Rayen ave. Visi nariai būtinai turi ateiti.

M. J. Keršulis, sekr.

73 kp. Easton, Pa., — 23 d. balandžio pas Praną Balšį, 38 North Union st. Susirinkite ant antros popietų. Užprasdo Komitetas.

17 kp. Wilkes-Barre, Pa., — 23 d. balandžio, 4-tą valandą popietų ant Juozo Kunco salės, 243 E. Market st. Ateikite užsimokėti.

100 kp. Chicago, Ill., — 23 d. balandžio, tuojais po sunai Aušros Varty parapijos salėj, kur malonės vis susirinkti.

102 kp. Duquesne, Pa., — 23 d. balandžio, 3 val. popietų kur visados. Bus daug svarbių nutarimų užtai teatsilanko kiekvienas.

3-čia kp. Elizabeth, N. J., 26 d. bal., ant Janėaitienės salės, 109 Pine st., 8 val. vakare. Visi užkviēiami prišut užsimokēt burtininę mokestį ir po 25c. ant kuopos reikalų.

77 kp. Swoyers, Pa., — 24 d. bal., 6 val. vakare ant Mykolo Jamblevičiaus salės ant Bradriko.

31 kp. Mahanoy City, Pa., — 26 d. balandžio mokykloje, ant kurio užprasdo ateiti visus sąnarius ir atsivesti norinčius prisirašyti.

16 kp. Chicago, Ill., — 23 d. balandžio, nedėlioje, 7 val. vakare pobažnytinėj salėj šv. Mykolo parapijos, 1644 Wabansia ave. Visi nariai teiksias pributi.

114 kp. Rhone, Pa., — 23 d. balandžio, 3 val. popietų ant Juozo Žadzeikos salės. Visi nariai privalo ateiti užsimokēt.

Komitetas.

20 kp. Philadelphia, Pa., — 23 d. balandžio, nedėlioje, tuojais po mišių, parapijinėje mokykloje. Užprasdoma kuoskaitlingiausiai susirinkti ir aptarti reikalus kaslink seimo, taip gi atsivesti norinčius prisirašyti.

M. Milukas, kuopos sekr.

Mēs, Wilburton'o, Oklahoma, 113-tos kuopos nariai laikėm savo burtininių susirinkimą 9-tą d. balandžio ir nutarėm vienbalsiai, kad mēs norim "Drauga" už organą ir kitims mėtams, nes Susivienijimas be organo negali pasilikti. Kadangi mums pertoli siųsti delegatą seimui, tai pavadėm savo kuopos balsą Centraliskam Sekretoriui, p. Krušinskui, kad jis mūsų tą nutarimą seime palaikytų.

Prez. Juozas Balsevičius, Sekr. Juozas Kondrotas.

S. L. R. K. A. 36 kuopa, Newark, N. J., rengia vakarą.

Atsibus balandžio 22, 1911 m. ant šv. Jurgio salės 180-182 New York ave., Newark, N. J. Pradžią 7½ vakaro. Tikietas: pirmos sėdynės 35c., paskutinės 25c.

Bus perstatyta Juozo Pleirio keturveiksė labai juokinga komedija "Vagis". Po perstatymo bus šokiai. Taigi kviečiam gerbiamus Tautiečius ir Tautietes atsilankyti ant šio vakaro, nes tokius gražius vakarus mēs retai kada tesurenčiam.

Nesuprato.

Gaspadorius. — (siųsdamas tarnaitę) Nubėk tu, Onute, ant stoties pažiūrėti kelintą valandą traukinis po piet izeis.

Tarnaitė išpildė paliepiamą, ir sugrįžta tik už poros valandų.

Gaspadorius. — Dėlko taip vėlai sugrįžai?

Tarnaitė. — Jūs man liepėt pažiūrėti kelintą valandą traukinis izeis. Tai aš ir laukiau, kol izejo.

Dagilukas.

Mano svečiai.

Gimiau, augau ir ilgai gyvenau kaimuose, bet nuo kai-kurio laiko gyvenu Vilniuje.

Provincijos kaimuose, miesteliuose ir dvareliuose yra daugybė mano giminių ir giminiečių. Skaitlius jų yra gana didelis, ir ne lengva man juos visus suskaityti: vieny tų bus apie keturiolika; kiekviena gi tetulė turi vyrą ir daugybę įvairių giminiečių ir giminiečių.

Tas didysis skaitlius mano giminių lanko mano namus ištusus metus. Kiekvienas jų turi Vilniuje šokių—ar tokį reikalą: pirkti sau vasaros ar žiemos, rudens ar pavasario drapanas, teismo bylas, reikalą pas gydytoją ir t.t.

Atvykę Vilniui, jie visi mane aplanko ir pas mane kelioms dienoms apsigyvena, nes mane labai myli ir gerbia.

Dar vienas svečias, neišvažiuo, kaip štai jau kitas, dar meilesnis, negu ans, užeina ir svečiuojasi kuopuikiais. Nesuprantu to gerai, ar mano giminės susitarę taip viens paskui kitą apsilanko, ar kitaip kaip tas atsitinka, bet tas jiems labai patogiai ir neoskiliai dedasi: per kiauirus metus visuomet turime pas save svetelį.

Dažnai būva ir toki atsitikimai, kad išslykio suvažiuoja keli svečiai, ir tuomet, vargšai, glūdi pas mane ankštumoje, kaip silkės. Bet tas jiems nieko nekenkia: jie kantriai laukia, kuomet kitas malonės namo išvažiuoti ir tuomet nebūva taip labai ankšta ir jiems ir man.

Lengva tad suprasti, kas darosi mano namelyje. Aš per kiauirus metus negaliu niekuomet miegoti savo lovoje, nes joje kasdieną gulita ar kitas svetelis. Dažnai turiu miegoti ant sofos ar ant grindų. Jeigu aplanko mus kuri-nors teta ar giminaitė, tai tuomet aš turiu ant grindų miegoti; jeigu gi apsilanko tas ar kitas dėdė, tai tuomet ant grindų miegoti pareina mano patai; ir tokiu būdu viens iš mudviejų visuomet turi ant grindų miegoti.

Mūsų giminės tą mato, labai džiaugiasi ir vadina mus gerais vardais. Viešbučių lankyti ir juose apsigyventi jie nemėgsta, nes nenori mūsų užrūštinti.

Teta Uršulė, kuri kas mėnuo du kartu atvažiuoja pas gydytoją, visuomet taip sako: — Mano vyras liepė man apsigyventi viešbuty, kad jums neįkyrėti, ir jūsų nevaržyti; bet aš, jūs gerai pažindama, tariau jam: žmogau, ar tu supranti, ką kalbi?!... Ar galima taip skausti geruosius giminiečius?... Juk jie labai, labai pyktą, sustojus man viešbuty.

Visos mano tetos ir giminaitės labai giria mūsų viraliną (kuknią); apart to jos labai gerbia mūsų skonį, mano žmona jų akyse yra tikdele krautuvi ir turi vaikščioti su jomis po miestą ir lankyti visas krautuves. Turi mesti namus, vyrą, dukterį ir eiti su jomis pirkinėti, nes, pagal jų, kaip didelio miesto gyventoją, turi tikrai puikų skonį.

Atsitinka ir taip, kad aš ir pati dalinamės šitu darbu: aš vedu vieną svečią vienu, o mano žmona su teta eina kitur.

Provincijos viešnios mēgs ta pirkinėti pigiai ir kuograzniausius pirkinius: greit pirkti nemėgsta: pirkinėdamos skrybėlę jos aplanko visas krautuves, paskui svarsto ką ir kur matė; tuomet dar kartą visus mados salionus aplanko ir antgalo nusiperka skrybėlę, kuri visai jokio gražumo neturi.

Tai reikia tetulę vadžioti po miestą, nešioti nupirktus dėžes ar ryšeliuose pirkinius: reikia dažnai tetulei paskolinti pinigų, kurių beveik visuomet ji turi mažiau, negu pirkiniams reikia: reikia gaisinti laiką, dažnai ištisas dienas; vakarais gi reikia jai aiškinti, kad pirkiniai geros rūšies ir visai nebrangūs, kad negreiti tai išeis iš mados, kad namie visiems labai patiks, nes šitame pastarame atžvilgyje tetulės labiausiai atsargios ir labiausiai svyruoja.

Dažnai mums siunčiamos per krasą dėžes ir kuomandagausiai prašoma mano žmonos dar kartą aplankyti mados salioną ir pamainyti nupirktą skrybėlę, nes kitoji skrybėlė, žalsvos spalvos su raudona plunksna, bus daug geresnė ir gražesnė, kadangi (taip teta rašo) ir jos pažįstama aptiekorienė yra tos pačios nuomonės.

Aršiausios yra tos tetos, kurios gydosi: jos reikalauja geros ir jautrios namų globos ir kiekvieną dieną lanko gydytojus.

Tokią tetulę reik pas gydytoją nuvesti, ten palaukti ir atgal parvesti, nes kitaip ji galėtų paklysti: galėtų į namus nepataikyti.

Kitos vėl tetos atvažiuoja labai susirgusios; tuomet reik vieną ar kelius gydytojus namo pargabenti. Tuomet mūsų namai tampa ligonbučiu; mēs gi feldšerių ir rupestingųjų seserų priedermes pildyti turime; spinteris ir spintelės aptiekomis pavirsta.

Begvenant man Vilniuje mano namuose atsitiko keturias lengvos operacijos, tris sunkios, vienas gimdymas, dvejetas šermių ir t.t.

Mūsų sveteliai, sugrįžę namo iš Vilniaus ir nežinodami to, kad jiems išvažiuavus jau turime kitus mylimus svetelius, siunčia mums galybę laišky: "Prašau tavęs, mano mylimoji, nueik pas siuvėją ir paprašyk jos, kad padarytų man prie drabužių siauresnę juostelę, bet šilkinę; mat važiuodama namo svarsčiau, sėdėdama vagone, ir nusprendžiau, kad siauroji juostelė tiks daug geriau ir bus gražiau..."

Kita vėl tetulė rašo mano žmonai: "Brangiausioji Onute! atleisk man, kad tavę trukdau, bet jūsų mylimamjam būte užmiršus palikau nakties marškinius; buk maloni išsiųsti man juos per krasą, nes nesitikiu greit Vilniuje buti..."

Trečioji tetulė rašo: "Dešimti dienų sėdėjau pas jus Vilniuje ir apie svarbiausią dalyką visai užmiršau... Tad būk gera, nubėk į tą didelę krautuvę ir nupirk man pūkelį pudrai tepai, šepetėlį ir smiltelių dantis mazgoti; tą viską teikis krasa išsiųsti."

Ketvirtoji teta: "Eik, brangiausioji, pas siuvėją ir pasakyk jai, kad ją šim-

tas galų tvertų, nes jos darbo drapanos visai niekai; kūma Antanionė sako, kad išrodau, lyg skolintuose drabužiuose!... Aš ir maniau, kad bus biurus jos darbas, ir siuti pas ją nenorėjau; tik turiu dabar tau, brangioji, ačiū pasakyti, taip netikusiai nelaimėn įpuolus!... Todėl pataisyk dabar tą klaidą; eik prašyk jos, kad praplatintų šituos drabužius, kuriuos siunčiu tau krasa..."

Ar vėl: "Eik kuogreidiu siai, mieliausioji, pas profesorų X ir pasiklausk jo, ką jis manė pasukęs nosį, užklausus man jo, ar galima man ankštą gorsetą nešioti..." ir t.t.

Ilgai svarstydamas, nutariau, jogei reiks man atidengti viešbutį. Tuomet turėsiu daug svečių, bet jau nereiks man jų reikalų daboti.

Norėjau išsikraustyti iš Vilniaus, bet nelaimė, mano šeimyna su tuo nenori sutikti.

II.

Tetulė rengiasi namo važiuoti.

Nors ir labai gerbiame ir mylime mūsų tetulę Oną, vienok nenuliudome, išgirde, jos pasirūžimą ryt namo važiuoti.

— Ryt anksti keliausiu namo, mano brangioji; lygiai aštuntą valandą ryto eina traukinys, ir aš tikrai išvažiuoju. Būkit taip geri, nerūstaukit, man vos tik savaitę pas jus viešėjus, ir nesulaikinėkite marės, nes tikrai turu ryt vakarą buti namie.

Mēs nei nemanėme pykti, atpenč, sutikome su jos noru ir stengėmės padėti jai keliuonėn rengties. Dėstėme ir rašėmės jos pirkinius; rūpinomės, kad jai ko neužmiršus, nes ryšių, ryšelių, dėžių ir dėželių su pirkiniais buvo didelė galybė. Didumas ir svarumas tų dėžių ir ryšelių buvo labai įvairus.

Ištisą dieną dėstėme ir rašiojome tetulės pirkinius; paskui rupestingai sukabinėjome juos dvi ar po tris dėžutes į vieną vietą, kad tik sumažinus tą labai didelį skaitlių ešų, dėžių ir mazgų; bet vis gi galop suskaidėme jų dar apie aštuonfoliką.

Labiausiai rūpinosi pati tetulė: jai vis rodėsi, buk dar vieno ar kito ryšelio trūksta, kad dar neviską surado ir neviską sudėjo. Ji labai buvo susirūpinus tuomi, kad tas viskas netilps ant vieno vežimėlio, į gelžkelio stotį važiuojant, ir tuomi, kad konduktorius su tokia galybe pirkinų ję gali vagonai neileisti; ir tiktanti įvairių rūpesčių turėjo mūsų tetulė; labiausiai gi buvo tuomi susirūpinus, kad ryt nepasivėlinus ant gelžkelio, kad laiku iš miego atsikėlus.

Todėl prašė mūsų tetulę pastatyti laikrodį taip, kad lygiai ketvirtą valandą ryto suskambėtų ir iš miego prikelty.

— Traukinys išeina lygiai aštuntą valandą, bet tetulė nori keltis ankščiau, idant, greičiau keliuonėn prisiruošus, galėtų ankščiau gelžkelio stotyje būti.

Mano žmona pastatė laikrodėlį lygiai ketvirton suskambėti; tetulė, įsitikinusi, jog laikrodėlis gerai prirengtas, atsigulė miegoti; ir mēs visai užmirėm.

Mano žmona pastatė laikrodėlį lygiai ketvirton suskambėti; tetulė, įsitikinusi, jog laikrodėlis gerai prirengtas, atsigulė miegoti; ir mēs visai užmirėm.

Mano žmona pastatė laikrodėlį lygiai ketvirton suskambėti; tetulė, įsitikinusi, jog laikrodėlis gerai prirengtas, atsigulė miegoti; ir mēs visai užmirėm.

Mano žmona pastatė laikrodėlį lygiai ketvirton suskambėti; tetulė, įsitikinusi, jog laikrodėlis gerai prirengtas, atsigulė miegoti; ir mēs visai užmirėm.

Mano žmona pastatė laikrodėlį lygiai ketvirton suskambėti; tetulė, įsitikinusi, jog laikrodėlis gerai prirengtas, atsigulė miegoti; ir mēs visai užmirėm.

CHARLES DICKENS. OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

Stalga nakčia išgirdau kažkokį vaikščiøjimą, popierių mindžiojimą, kedžių stumdymą ir smarkų didelės dėžės nuo stalo nupuoliimą.

Tai tetulė vaikščioja; ji, priėjus prie mano žmonos lovos, pasiklausė:

— Ar tu miegi?

— Ne, — tarė mano žmona, iš miego pabudusi, — kas atsitiko ir ko tetulė vaikščioja?

— Aš manau, brangioji, kad jūsų laikrodėlis negerai eina; gal jis pagadintas, nes dar iki šiam laikui neskambejo; jau gali būti po ketvirtos valandos.

— Užiebsime žiburį ir pažiūrėsime, — tarė mano pati.

Netrukus sužinojome, kad dar vos tik pirmą valandą po pusnaukėiai.

Tetulė vėl atsigulė į lovą besiskųsdama, kad jokin būdu negalinti užmigti, kad tik vos-vos truputį užsniūdų.

Tokių būdų dar tris kartus tetulė mus prikėlė, maudydama, kad mūsų laikrodėlis pagedės.

Antgalo išgirdome baisų laikrodžio skambėjimą. Tetulė šoko iš lovos ir pradėjo greit rengties. Valandai praslinkus jau ji buvo visai apsirengusi ir, vaikščiodama, triukdė mums miega.

— Mieloji tetule! — tarė mano žmonė — juk dar trys valandos iki traukiniui, dar galėtumėt dvi valandas, iki septintai pamiegoti, nes traukinys vos aštuntą išeis.

— Tu kalbi tiesą — pasakė tetulė — ir aš tą patį manau, ypač todėl, nes per išties naktį nemiegojau; todėl dar kartą atsigulsiu nors valandos pusei, nes labai noriu miegoti; bet gulsiu apsirengusi.

Ir atsigulė tetulė. Aš labai drąsiai užmigau, ir pabudus pasiklausiau patalios, kuri iš viralinės atėjo: — Na, kaip tetulė, ar labai skubiai iškeliavo? — Tylėk! — sakė pati — dar iki šiam laikui ji smarkiai miega, visai apsirengusi.

III.

Dėžės.

Atvyko pas mus giminaitė... Bet, meldžiamieji skaitytojai, nemanykite, kad tai buvo mūsų giminaitė; ne, tai buvo tolimoji tetos Agotos giminaitė; mūsų geroji pažįstama, nes jau apie aštuonis kartus viešėjo pas mus Vilniuje, atvažiuodama šio-to dideliam miestui nusipirkti. Visuomet ji mus giminėmis vadino:

— Kadangi teta Agota jums giminaitė, — aiškindavo ji, — o aš vėl tetulės Agotos giminaitė, tai jau visai aišku, kad ir mes giminiės.

Ką galėjome sakyti ant tokio paaiškinimo?!... Mano žmona sutiko su jos nuomone ir vadino ją giminaite.

Šį kartą giminaitė atvyko Vilniun nusipirkti vasarai skrybėlės, žakietos, skečio, di dešinio ir mažesnio apsiavimo ir daugybės kitų dalykų ir dalykėlių.

Mano žmona vadėjojo giminaite per iltais dienais po miesto; jiedvi lankydavo visokių krautuves, mados salonus ir krautuves. Kasdien jiedvi grįždavo vėlai namo pietų valgyti ir dar vėliau vakarieniauti. Grįždavo jiedvi nelinksmos, pail-

sios, surugusios ir piktos. Aš nedrįsau į jas pratariti, kad tik neišgirdus kokio šurkštus žodžio.

Čias judviejų buvo toks nepatogus, nes giminaitė negalėjo nieko sau gero išsiriškinti, nieko patogaus nusipirkti.

Per aštuonias dienas mūsų namuose nebuvo jokios tvarkos, nes visų namų dabojo puskvailė tarnaitė, kuri vis skundėsi, būk pati viena nieko padaryti negali ir kad pradžioje sekančio mėnesio pasileškos sau kitų pomų.

Atjausdamas sunku padėjimą vargšės-tarnaitės, aš pradėjau kaikuirinos moterų darbus daryti: klojav lovas, šlaviau grindis, tvarkiau lempas ir t.t., nes pati, vėlai sugrįžusi namo, negalėjo jau namų tvarkyti, tik turėjo barti nelaimingą tarnaitę, nes ši perbrangiai nusipirko daržoves, netikusiai parnešė mėsą, kepdamą kepsnį pridedino ir jo pusę suvalgė...

Po pietų tuojaus jiedvi vėl greitai miestui išėjo ir net tris kartus visas krautuves aplankė; jiedvi gerai žinojo, kas kiekvienoje krautuvelyje yra ir ko nėra.

Vos tik aštuntą dieną giminaitė drįso sau skrybėlę ir žakietą nusipirkti; pusę pinigų krautuvelyje užmokėjo, kitą pusę prižadėjo greitai iš namų atsiųsti. Iš vienos krautuves tarnas atnešė dėžę su žakietu, iš kitos — didelę dėžę su baisiai plačia skrybėle.

Giminaitė buvo labai užgandinta savo pirkiniais ir pradėjo ruošties kelionėn; bet vos dar dvejoms dienoms praslinkus ji iškeliavo namo, prižadėjusi ryt ar porą mūsų pinigų atsiųsti, kitos pusės pirkinį kainos apmokėjimui.

Jai išvažiavus, kita diena gavome nuo giminaitės laiško tokio turinio:

"Mieliansioji! Mano abejonė kaslink gerumo pirkiniai buvo tikrai žakietas yra neapsakomai biauriai pasitautas; negaliu jame niekur išieiti. Visas mūsų miestelis yra tokios pat nuomonės, ir aš negaliu jo sau pasilikti. Skrybėlė dar bliauresnė! Ir vieną ir kitą pirkinį šiandien tau krasa. Man perkant tuos pirkinius, rodos, krautuvelyse prižadėjo priimti atgal, jeigu man nepatiktų. Ne, pyk, mano brangiausioji! Labai mandagiai prašau tavęs tuojaus nueiti į anas krautuves ir pasakyti, apie ką mano pirkiniai atmetimai; tegul jie paims savo daiktus ir tegul sugrąžis tau užmokėtus pinigus, kuriuos man kuogreičiausiai prašau išsiųsti. Dabar pirkstu tuos daiktus čia, mūsų miestelyje; kadangi čia gana gražus ir daug pigesni. Glaudžiu tave prie širdies..."

Mano pati, nepabaigus pietų virti, nubėgo greit į miestą; valandai praslinkus, ji sugrįžo namo labai rūsti.

— Tik tu pagalvok, — tarė ji man — kokis netikusias mūsų padėjimas: nei vieno, nei antro pirkinio nenori krautuvelyse priimti!... Jie reikalauja likusių neužmokėtų pinigų...

Nieko netariau žmonai. Vakare atnešė iš krasos dvi didelius dėžes. Mano senė nepasiduro iš piktumo; per tarnaitę ji nusiumė dėžes ir krautuves.

— Jeigu neparorės atgal priimti, — aiškino ji tarnaitėi, — tai padėk dėžes krautuvelyje ant 7 pui.

į bonką, du ar tris ciminiai indai, duonos kepalas ir torielka. Ant skaurados, uždėtos ant ugnies ir pridrutintos su siulu prie kukučio, spirgėjo keletas dešrų, kurias su šakute rankose dabojo labai senas susiraukęs žydas, kurio biauriai išrodantis ir atstumantis veidas buvo papuoštas keliais pluoštais susivėlusiu rudų plaukų. Jis buvo apsi-vilkęs taukuotais rubais, kurie neprisidengė jo pliko kaklo. Rodos, žydo atida buvo pusiau padalinta tarp skaurados ir augsto medinio ožio, ant kurio kabėjo daugelis šilkinų skepetaičių. Keletas migių, sutaisyty iš senų maišų, riog-sojo pasieniais. Aplink stalą sėdėjo keturi ar penki vaikai, neivienas nevyresnis už Dawkins'ą, rūkė ilgus molines pypkes ir traukė svaiginančius gėralus, kaip suaugę vyrai. Visi jie greitai apstojo Dawkins'ą, kada tas kasžinką snabždėdosi su žydu, paskui atsigrižo prie Oliverio ir šypsojosi. Žydas su šakute rankose taipgi nusijukė.

— Tai yra jis, Fagine, — tarė Jonas Dawkins; — mano draugas Oliveris Twistas.

Žydas nusisypsojo ir turtelėjęs žemai prieš Oliverį paėmė jį už rankos ir pasakė, kad jam esant didelė garbė ačiū su juom susipažinti. Ant tų žodžių visi vaikai su pypkėmis dantyse apstojo Oliverį ir sveikinosi su juo, kratydami už abiejų rankų, ypač už tos, kurioje jis laikė savo pūdelį. Vieni norėjo pakabinti jo kepurę, kiti buvo taip mandagūs, kad net iškratė jo kišenius, norėdami prieš eisiant gulti jį išvaduoti, nes jau buvo pailsęs. Tie malonumai gal būtų pasiekę ir toliau, jei ne smarkus var-tojimas šakutės, su kuria žydas ėmė juos šveisti per galvas ir pečius.

— Mums labai smagu tave pažinti, Oliveri, — labai, — tarė žydas. — Sukėian, miunik dešras nuo ugnies ir prislink Oliverio kedę prie kakalo. O, tu žiuri ant nosies skepetaičių, mano mielas! Čia jų gana daug, ar ne? Męs jas tik peržiūrime ir rengiame skalbti, daugiau nieko, Oliveri, daugiau nieko! Ha! ha! ha!

Ant paskutinių žodžių visi to linksmojo pono augintiniai pasileido garsiais juokais. Taip juokdamies, jie sėdo vakarieniauti.

Oliveriui suvalgius paskirtą jam dalį, žydas priren-gė stiklą karšto vandens su džinu ir liepė jam išgerti greitai, nes kitas vaikas laukia savo kafeinos. Oliveris iš-gėrė. Neužilgo potam pajuto, kaip jį kažinkas lengvai nunešė ir paguldė ant parengto patalo, kur jis giliai ir sal-džiai užmigo.

IX.

Čia yra daugiau išpasakota apie meilųjį senuką ir jo užsitikėtinius augintinius.

Jau buvo vėlu išryto, kada Oliveris pabudo iš ilgo, sveiko miego. Stuboje daugiau nieko nebuvo, tik senas žydas, kurs virė kavą pusryčiams, negarsiai švilpau-damas ir sukydamas aplinkui su geležiniu šaukštu rankose. Trypdamas aplinkui jis kaip kada sustodavo ir klausy-da-vu, ar kas nesibeldžia apačioj; nusiraminęs, vėl sukinosi ir švilpavo.

Nors Oliveris paliovė miegojęs, bet visiškai dar nepabudo. Yra toks perėjimas iš miego į budėjimą, kada žmogus su pusiau uždarytomis akimis ir pusiau veikiančiais jausmais, daugiau gali persapnuoti į penkias minu-tas, kaip į penkias naktis, su visai užmerktomis akimis ir miegančia nuovoka. Tokiuose atsitikimuose žmogus užtektinai žino, ką veikia jo mintis, kaip ji atsiskyrus nuo savo žemiško sėbro ir peršokus per laiką ir erdvę, parodo savo veiklumą ir tvėria nekuriuos miglotus išva-džiojimus.

Lygiai tokiam padėjime buvo Oliveris. Pusiau už-merktomis akimis jis matė žydą; girdėjo jo negarsų švilpimą; atskyrė skambėjimą šaukšto į puodo kraštus; ir drauge jo mintis buvo užimta mąstymu apie visus, kuriuos kada nors matė ir pažino. Išvirus kavai, žydas nukėlė puodą nuo ugnies. Tą atlikęs, jis valandėlę stovė-jo, lyg nežinodamas ką daryti; paskui prisitartino prie Oliverio ir pašaukė jį vardu. Tas neatsiliepė, matomai miegojo.

Išitikiręs apie tai, žydas tykliai uždarė duris. Tą padaręs, jis ištraukė, kaip Oliveriui rodėsi iš kažinkokios skylės grindyse mažą dėžutę, kurią atsargiai padėjo ant stalo. Kada atvožęs ją pažiūrėjo į vidų, tai jo akis nu-švito. Prisilinkęs prie stalo seną kedę, jis atsisėdo ir išėmė iš dėžutės puikų auksinį laikrodėlį, žibahtį dei-mantais.

— Aha, — tarė žydas, įtraukęs galvą į pečius ir su-raukęs kiekvieną savo veido dirksnį į baisų šypsojimą. — Apsukrus šunes! apsukrus šunes! Gudrus iki galui! Niekados neprasitarė senam savo klebonui, kur jie buvo! Niekados nepasigyrė seniui Faginui! Ir kam? Tas vistiek neatliuosuos suveržto mazgo. Ne, ne, ne! Puikus vyrai, puikus vyrai!

Su tais ir panašiais žodžiais žydas padėjo dėžutę at-gal į savo vietą. Paskui išėmė iš ten dar mažiausią pusę tuzino kitokių dėžių ir žiūrėjo į jas tokiu pat pasigėdži-mu. Tenai buvo žiedų, sagučių, brasetų ir kitokių bran-gybių, tokios puikios medžiagos ir išmislus išdirbi-mo, kad Oliveris neturėjo nei supratimo, kaip jie vadi-nasi.

Atidėjęs tuos žibučius, žydas ištraukė da vieną taip mažą, kad jis išiteko ant jo piršto. Turėjo ten būti koks nors parnas, nes žydas padėjo jį ant stalo ir pridengęs delnu nuo šviesos, ilgai ir rimtai ant jo žiūrėjo. Antgalo,

lyg abejodamas, ar pasisekė, padėjo jį vėl ant stalo ir atsilošęs ant kedės sumurmėjo:

— Koks tai puikus dalykas nugalabijimas! Numirė-liai niekados negrišta, numirėliai niekados neišneša aikštėn kvailių pasakų! Puikus amatas! Visas penketas smurti lyg ant siulo, neliko nei vieno, kurs išduotų, arba nusigastų.

Ištars tuos žodžius, žydas netyčia atkreipė perve-riamąs akis ant Oliverio ir patėmijo, kad vaikščiojo akis buvo atkreiptos ant jo su didžiu žingeidumu. Nors tas čirstelėjimas tesėsi labai trumpai, — kuotrupiausia valandžiukę, vienok senis spėjo suprasti, kad Oliveris tē-mijasi į jį. Jis garsiai užvožė dėžutę ir pagriebęs nuo stalo duoninį peilį, šoko pasitūsusiai prie vaikščio. Jis taip drėbėjo, kad Oliveris nors buvo nusigandęs, bet spėjo patėmyti, kaip peilis krutėjo jo rankose.

— Kas tai yr? — suriko žydas. — Ko tu žiuri į ma-nė? Kam tu pabudai? Ką tu matei? Sakyk, vaikel! Greit—greit! dėl tavo gyvasties!

— Aš negalėjau ilgiau miegoti, — atsakė Oliveris bailiai. — Man labai nesmagu, jei aš kuom nors parėjau tamstai į kelią.

— Gal jau tu pabudai valandą atgal? — tarė žydas, atkreipęs ant vaiko baisias akis.

— Ne, — ne, tikrai, — atsakė Oliveris.

— Ar tikrai taip!? — suriko žydas, žiūrėdamas dar baisiau ir grumodamas peiliu.

— Užtikrinu savo žodžiu, kad ne, — atsakė kuorim-čiasiai Oliveris. — Aš nebuvau pabudęs, pone.

— Tylėk, tylėk, mano mielas, — tarė žydas, umai atsimainęs ir pažaidęs su peiliu, padėjo jį atgal ant sta-lo, lyg norėdamas parodyti, kad jį pagriebė ot, taip sau, netyčia. — Žinoma, aš tą mačiau, mano mielas. Norėjau tik tave pagąsdinti. Tu drąsus vaikas. Ha, ha, ha! tu drąsus vaikas, Oliveri.

Ir žydas juokdamasis trynė sau rankas, vienok ne-ramai pažiūrėjo į dėžutę.

— Ar tu matei katrą iš šitų gražių daiktų, mano mie-las? — užklausė žydas užlėjęs ranką ant dėžutės.

— Taip, tamsta, — atsakė Oliveris.

— O, — sušuko žydas vėl išbalęs, — Jie — yra mano, Oliveri; mažas mano turtas. Iš to aš tik gyvenu ant se-antvės. Žmonės vadina mane vargdieniu, mano mielas — tik vargdieniu, daugiau nieko.

Oliveris paniklėjo, kad tas senas ponas turi būti tik-ru vargdieniu, gyvendamas tokiuose nešvariuose namuose su tiek laikrodžiu; bet atsiminęs, kad gal užlaikymas Sukėiaus ir kitų vaikų kaštuoja jam daug pinigų, jis tik su pagarba pažiūrėjo ant žydo ir užklausė, ar gali jam keltis.

— Žinoma, mano mielas, žinoma, — atsakė senis. — Kelkis. Ten kampe rasi užboną su vandeniu. Atnešk jį čia, aš tau duosiu blindą nusipraust, mano mielas!

Oliveris atsikėlė ir nuryjo į kamą atsinešti užboną. Kada jis sugrįžo, dėžutės jau nebuvo.

Vos tik jis nusiprausė ir apsitrūsė, išliejęs vandenį pro langą pasak žydo paliepimą, kaip štai sugrįžo Suk-ėius su kitu labai mišriu savo draugu, kurs tapo jau pers-tatytas kaip Charles Bates. Keturiese jie susėdo valgyti pusryčius, kurie susidėjo iš kavos ir šiltų bandučių su kumpiu, kuriuos Sukėius parsinešė savo skrybėlėje.

— Tikiuosi, — tarė žydas, pažiūrėjęs gudriai į Oli-verį ir atsikreipęs į Sukėių, — tikiuosi, kad judu dirbote gerai šįryt, mano mieli!

— Smarkiai, — atsakė Sukėius.

— Kaip vinys, — pritarė Charles Bates.

— Smaguus vaikinai, smaguus vaikinai! — tarė žydas.

— Ką judu pelnėte, Sukėian?

— Porą mašnelių, — atsakė tas ponaitis.

— Ar su pamušalu? — užklausė žydas su didžiu gu-drumu.

— Pusėtinai, atsakė Sukėius ištraukęs dvi mašneles pinigams, žalią ir raudoną.

— Ne taip sunkios, kaip galėtų but, — tarė žydas, gerai peržiūrėjęs jų vidurius, — bet labai gražios ir puikiai padarytos. Gudrus iš jo darbininkas, ar ne, Oliveri?

— Iš teisybės, pone — atsakė Oliveris, ant ko Charles Bates pasileido garsiu juoku didžiai stebinties Oliveriui, nes jis nesuapratė iš ko čia juoktis.

— O ką tu sugriebei, mano mielas? — paklausė žy-das Char'io Bates'o.

— Mazgočių, — atsakė tas, ištraukęs keturias nosi-nes skepečiukes.

— Matau, kad jos da geros — labai, — tarė žydas peržiūrėjęs jas stropiai. — Bet tu jas da negerali paženkli-nai, Charles; ženklai turi būti iškrapštyti su adata; mes mokysime Oliverį, kaip tą padaryti, ar gerai, Oliveri? Ha, ha, ha!

— Jei jums taip patinka, pone, — atsakė Oliveris.

— Norėtum taip lengvai ženklinti skepečiukes, kaip Charles Bates, ar ne, mano mielas? — klausė žydas.

— Labai, jei tik mane išmokykite, — atsakė Oliveris.

P. Bates rado tą atsakymą taip juokingu, kad vėl pasileido juokais. Juokas susitikęs su kava, kurią gėrė, nubėgo į kitą gerklę ir vos pirmą laiką neužsprangino tą linksmą ponaitį.

— Jis toks baisiai nenunokęs! — tarė Charles atsi-peikėjęs, lyg norėdamas išsitiesinti iš tokio nemanda-gaus apsiėjimo.

Sukėius nieko neatsakė, tik glostė Oliverio plaukus ir ramino, kad išpalengvo jis visko išmok. Senasis gi ponas, matydamas, kad Oliveris užkaito, permainė šne-ką, užklaudamas, ar daug žmonių buvo tą rytą ant egė-kueijos (nugalabijimo). Oliveris vis labiau stebėjosi, nes iš vaikų atsakymų buvo aišku, kad judu ten buvę; ir Oliveriui, žinoma, buvo navatna, kaip judu galėjo atrasti laiko taip daug užsidirbti.

Toliau bus.

„Draugo“ Agentai

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.

K. Strumskas,
190 High st.,
Brooklyn, N. Y.

Juozas Mališauckas,
Forest City, Pa.

T. Kizlevič Box 167,
Minersville, Pa.

M. Karbauckas, 52 G. st.,
So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. E.
Allegheny, Pa.

J. Bartoševič,
4417 Marshfield ave.,
Chicago, Ill.

M. Urbanavič, Box 38,
Thomas, W. V.

J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.

J. Versiackas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Juozas Akevičius, P. O.,
Silver Creek, Pa.

Vincas Stasevič,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, Mich.

Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.

P. J. Miller,
Lithuanian Store,
Athol, Mass.

Pranas Smolenakas,
71 Hudson ave.,
Brooklyn, N. Y.

St. Petruškevič,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.

M. K. Petrauskas,
415 Middle st.,
Kenosha, Wis.

A. Urbanavič,
329 River st.,
Plymouth, Pa.

Juozas Podžukynas,
1338 So. Canal St.,
Chicago, Ill.

Dom. M. Andriulonis,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Ant. Tuškėnis Box 116,
Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.

Jonas Ramanauckas,
135 Ames st.,
Brockton, Mass.

B. P. Miškinis,
Box 124, 35 Arthur st.,
Montello, Mass.

F. B. Versocky,
257 So. 33rd st.,
So. Omaha, Neb.

Stanislovas J. Sabas,
Box 239, Lewiston, Me.

Pr. F. Juškevič,
131 Jackson st.,
Lawrence, Mass.

Jonas Galeckas,
109 So. 3rd st.,
Brooklyn, N. Y.

Kun. A. Ežerakis,
5447 S. Wood st.,
Chicago, Ill.

Tas nuo 6 pusl.

avėso ir parbėk greitai na-

Netrukus tarnaitė sugri-
do linksma iš miesto: jai pa-
sisekė padėti dėžės ir pa-
bėgti.

Bet kelioms minutoms
praslinkus, dėžės mums
krautuvėninkai vėl namo su-
grąžino. Pati mėgino nepri-
imti, bet vėlkinas ir mergi-
na, ką dėžės buvo mums at-
nešę, paliko jįs ir nuėjo.

Ar išsiderėjota tą, kad
krautuvės prilius pirkinius
atgal, jeigu jie nepatiktų?
— klausiau aš savo žmonos.
— Nebeatsimenu! — tarė
ji.

— Tai daryk, ką nori, —
atsakiau aš — nes aš to viso
nei žinoji nei noriu.

— Jau žinau, ką padary-
siu! — pasakė pati.

Ji nusitūstė gimnaitė te-
legrama:

„Nenori priimti, sugraži-
ni tau dėžės“.

Kelioms valandoms pra-
slinkus gavome telegrafo
atsakymą:

„Nepriimsiu: nesijusk
mes atgal sugražiui“.

Ir pasakykit, mano mol-
dėmiejai, kas man bedaryti
su dėžėmis, kurios stovi pas
mūsų ir su krautuvėmis, ku-
rų man teismu grąšina už
neapmokėtus pinigus ir tai-
nogi su pačia, kuri sunkiai
sunkiojo iš to susirūpinimo.

Kaav. Vanagėlis.

Blaivybes Skyrius.

L. B. S. A. centro virši-
čiama atsakymas ant laiško,
tilpusio No. 19 „Draugo“.

Mēs, Waterbury'o L. B.
S. A. pirmą kuopa atsako-
me: Nors tas laiškas never-
tas atsakymo, dėlto, kad tie
viršičiai pasirašę po lai-
ku, patįs nežino, ką rašo.
Štai ką sako savo laiške:
Mat waterburiečiai, o ypač
Dvasiškas Vadovas (kam
jūs jį rinkot, kad negeras?)
agitavojo už pilnuosius bla-
ivininkus. O viršičiai išsit-
arė laiške, kad jie (bostonie-
čiai) abejojo ir apie ardyną
tvarkos laike seimo, jeigu
reikės likti pilniais bla-
ivininkais. Toliau skaitant
randame galilestaujant, kad,
girdi, kodėl smuklininkai
blaivybę nevaržo.

Taigi, broliai, veltu jūs
sakot, kad mus buk piktina
sparčiai klijanti Sąjunga.
Apsirikiot. Waterbury, Ct.,
suauktas pirmas lietuvių
Blaivininkų suvažiavimas
su tikslu sutverti Ameriko-
je pilnųjų blaivininkų orga-
nizaciją. Taigi to mės laikė-
mės ir laikysimės. Mēs su
geriančiais niko bendro
neturime savo organizaci-
joje. Jūs geriau žinot, dėlko
pirmiaus sutvėrėt Boston'e
kokią ten neblaivininkų są-
jungą, o kada išgirdot šau-
kiant į Waterbury blaivi-

ninkų suvažiavimą, buvo
jums proga vienaip dirbti, o
kitaip mislyti, kas dabar iš-
kilo aikštėn.

Mēs, laikydami pirmo
suaukimo L. K. B. S. A.
Waterbury, Conn., taipat to
paties laikėmės antrame sei-
me Bostone. Pripažįstame
tikslai už pilnų narį mūsų
organizacijoj, ta, kuris, po
mūsų išmėginimo, lieka pil-
nuoju blaivininku. Apgrinda
mi pilnųjų blaivininkų orga-
nizaciją, pirmieji suauk-
tojai pirmo Blaivininkų su-
važiavimo pasirašom.

Kun. P. Saurusaitis,
J. Kovas,
Pramas Matusevičius,
J. Atanavičius,
Juozas Kazlauskas,
Leonas Gimas.

Napoleono žodžiai.

Napoleonas, užklaustas
apie priežastį jo pasisekimo,
sakė: „Turėk savo princi-
pus teisingai.“ O veikiai tu
juos įgisi.“ Tas yra teisinga
kiekvienam atsitikime. Y-
pač kada liga pasiekia ju-
sų namą. Jieškok pirma-
sias priežastis ir kada ją
surasi, išgydyti ligą bus
visai lengva. Kadangi ta-
da tu žinosi, kad geriausiu
nuo to vaistu yra Trinerio
Amerikoniškas Elixiras iš
Bitter Vyno. Vartok jį tuo-
jau, ir tavo kova bus la-
imta. Jei kada nors kunas
bus silpnas, ar neteksi ap-
ie, kada kankis galvos, vo-
skaudėjimas, nemalimas, kas su laiku reikia tikė-
diegliai ir prietvaras, Trine-
ties ir įvyks.

Redakcijos Atsakymai.

P. J. M. s. Lietuviai žeg-
tojasi, sakydami: „Vardan
Dievo Tėvo ir Sumaus“ vie-
ton „Vardan Tėvo.“ Jis
bus silpnas, ar neteksi ap-
seno papratimo. Žodis „Die-
to, kada kankis galvos, vo-
skaudėjimas, nemalimas, kas su laiku reikia tikė-
diegliai ir prietvaras, Trine-
ties ir įvyks.

„Žvaigždės“ Jubilėjinis
Numeris.
„Žvaigždės“ jubilėjinis
numeris (dešimties metų
sukaktuvio) yra didelis ir
gražus. Puošia jį daug ili-
stracijų, nors galėjo būti dan-
giau. Svarbi yra istorija kai-
kurių lietuviškų kolonijų
Amerikoje.

Savo draugei linkime kuo
ilgiausio gyvenimo!

S. L. R. K. A. CENTRO VALDYBOS ADREŠAI.

Jonas Riktoraitis, prez.
67 James St.,
Waterbury, Conn.
Kaz. Vaskevicius, vice-prez.
186 Jefferson St.,
Newark, N. J.
Kaz. J. Krušinskas, sekr.
457—17th St.,
Brooklyn, N. Y.
Ant. Danisevičius, kas.
630 W. Centre st.,
Mahanoy City, Pa.

Kasos globėjai:

Juoz. Vasiliauskas,
112 N. Greene st.,
Baltimore, Md.
Kun. M. Pankauskas,
445 Park Ave.,
Bridgeport, Conn.
Kun. V. Vizgirda, knygius
190 S. Meade st.,
Wilkes-Barre, Pa.
dvasiškas vadovas,
Kun. M. Pankauskas,
445 Park Ave.,
Bridgeport, Conn.

Vienas politikierius su-
mus prisirengd su smarkia
kalba savo tėvo rinkimams.
Atėjęs į rinkimų kambarį ir
atsistojęs prieš klausytojų
minią, jis taip sumišo kad ne
galėjo kalbėti. Ant galo su-
mikrojo: Tamistos! einant
man iš namų, tik du žmonės
žinojo, ką aš kalbėjau: mano
tėvas ir aš. Dabar — dabar
tik mano tėvas žino.

INFLUENCIJA [GRIPPE].

Nelauk pasirodymo pirmutinių ap-
sireikimų šios pavojingos ligos, ku-
rie yra skaudėjimas galvos, kojų,
šaltis, kėris, karštis apima, skauda
ir palista kojos ir t.t., bet tuojau
vartok

Dr. Richter'io Pain Expeller,

Sulgy parodymų ant popierio, ap-
sukandios bonkute.
Taipgi pasekmingas nuo reuma-
tizmo, neuralgijos ir šalčio.
Saugokis padirbtųjų ir žiūrėk, kad
pakutis išrodytu visai taip, kaip šis
paveikslėlis ir kad galai būtų už-
pečėtyti su mūsų pečėtyjimo žen-
kliais, turinčiais įkarę. Kitaip jūs
gausite padirbtus vaistus.
25c. ir 50c. bonkute vaistinyčiose
ir nuo
F. Ad. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

People's Union Savings Bank,

Cor. Main & Water Sts.
PITSTON, PA.

Turi kapitolo su nuosimėiais
\$330,000.00.

Moka 3 nuosimėius nuo su-
dėty pinigų.

Geriuasias kelias į prolobi-
mą

yra pradėti uždirbtus pini-
gus į gerą Banką.

Mēs priimame net po vie-
ną dolerį.

THE People's Bank,

Public Square,
WILKES-BARRE, PA.

Moka 3 nuosimėius nuo
sudėty joje pinigų. Atdara
nuo 9-nių rytu iki 3-jų po
pietų. Subatomis gi nuo 9-
nių iki 12-tai val. prieš piet
ir nuo 7-nių iki 8-nių vaka-
re.

Gera, saugi Banka, uždė-
ta prieš 40 metų.

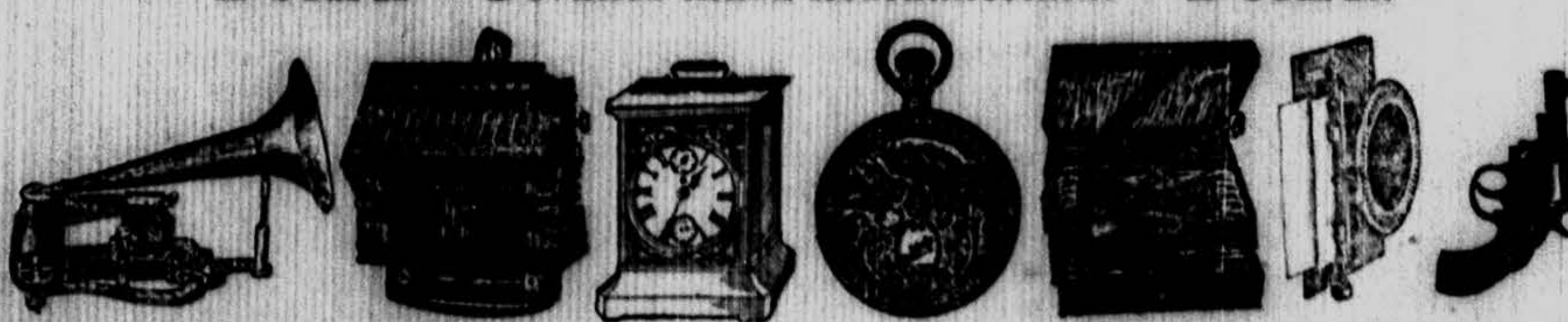
THE PEOPLE'S BANK,
Wilkes-Barre, Pa.

Žaibas.

Pabėgo

Stanislovas Majewskis, apie
50 metų amžiaus, 5 pėdų
aukščio, gultonais usais, pus
šalia, nosis nulinkus, laikro-
dis ir visokias mašinas
laisydavo, moka kelias kal-
bas. Gyveno ant Stanton
Hill ir jau du mėnesius, kaip
prapuolė. Kas apie jį pra-
neš, gaus dovanų \$5.00. Pra-
nešti Martini Stragiui,
Box 2 Wilkes-Barre, Pa.

DYKAI -- Dovanos musu kostumieriams -- DYKAI.

DYKAI: — Pirkit pas mus geriausią tabaką dėl rakimo už \$6.00, tada mes pavoliame Jums išrinkti suvis dykai, kaip dovaną vieną iš parodytų žio-
nai daktų: 1. Naujasis importuotas fonografas su didele nikeline truba ir rekordu, katras labai gražiai skamba. Kodas gali surengti savo namuose pilnų
koncertų dainų ir muziką. 2. Grafių Armonikų iš žemumos vėliukos fabrikos su pilsniniiais balsais, notais ir nusilimais. 3. Puikus stalavns laikrodis su
muzika. Kodas rykl muzika garsina 10 minučių. 4. Puikiai išnirytas, gerai pasukotas laikrodėlis vyrams arba moterims. 5. Puikus stalavns
servisas gerai pasidabrinęs, sudėtas gražian balsiuke: 6 peilius, 6 vidėlius, 6 didėlius šaukštus, 6 mačius, 1 peilis dėl svisto ir vienas šaukštukas
dėl cukraus. 6. Mašina dėl rašymo, ant katros kodas gal drukuoti viską, ką tik norė. 7. Revolveris nikelinavotas, 7 yklus šauna su gražiai išdirbtu rankele.
Visas viršinatus daktus parodėm ant paveikslų. Jeigu norit, tai galit išrinkti dar kitas daktus: solidas albumas dėl paveikslų su muzika 10 ir pusė
colų aukštas. Puikus kruas dėl alaus su pakavotu tarp dviejų dugų muzika, 8 ir pusė colų aukštas su gražiai išdirbtomis figūroms, parodančiomis viso-
kias scenas. Kodas rykl, kaip tik pakeliate kruaz, garsina muzika: kaip tik pastatysit ją, muzika perstoja. Duodant Jums šitas devanas niko daugiau nuo
Jūsų reikalavimus, tik kad rekomendavumite mūsų firmą savo palietimams. Priešpakti mums 50 centų markėmis ir mes atsiųsim Jums 40 bakslų
tabakos vertis \$6.00 ir visai iš šitų daktų suvis dykai. Aptarije tai per ekspresą, užmokėsite likutis \$2.50. Kas nori gali apšireti tavore, atimant jį iš
stipens, o jeigu nebus taip, kaip geriam, tai galit tavore atsiųti.

ENGLISH-ASIATIC TOBACCO CO Dep. 5. 115 E. 7th St., New York City.

Severos Vaistai yra tikriausias apsaugojimas šeimynui sveikatos.

Dabar laikas imti

SEVEROS

KRAUJO VALYTOJA,

puikus pavasario vaistas ir vienatinis
kraujo apvalymui ir atgaivinimui, taipgi
viso organizmo atnaujinimui.

Rekomenduojamas nuo:

Kraujo silpnumo ir skystumo, Pulsuojančių žaizdų,
Kraujo lėto bėgiojimo, Aptinimo,
Sunvočių, Pažandžių ištinimo,
Išbėrimų ir spuogų, Skrofulo,
Puslių, Skuros ligų,
Vočių, Abelsno nusilpimo

ir nuo pailsimo jausmo, taip
paprasto šiuo metų laiku.

DOLERIS UŽ BONKĄ.

Parsiduoda vaistinyčiose.
Nepriimk kitokių gyduolių
tau siulomų vietoje Severos.

Lietuviška knygutė su pa-
aiškinimais duodasi su kiek-
viena bonkute.

Rašyk pas mus, aiškų pamokinimą aptursi dykai.

W. F. SEVERA CO.

SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS
IOWA

Viskas, ką Jūs reikalaujate, tai pasimokyti Rosenthal'io mo- kykloje, kaip gražiai apsi- rengti.

Tai neužims jums daug laiko, — tik kelias minutes
ims laiko, kad paaiškinus geras upatybes

Nauju pavasario siutu ir paltu.

Išeję iš įmano mokyklos, mokėsite gerai apsirengti

\$10, \$15, \$20, \$25 ir \$30

tai mano kainos. Ateikite persitirinti ir pasimieruoti.
Mano siutai prieinami jums šernolei ir tiks jums.

Moteriškai ploščiai nuo lietaus \$1.00 verti už \$3.98.

LOUIS ROSENTHAL,

ANT KIRBY'S KRAUTUVES,
South Main St., Wilkes-Barre, Pa.

1995